

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ՆԱԽԱԳԱՐԸ ԿՐ ՔՆՆԱԴԱՏԷ ՀԱՅԵՐԷՆ ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ ԽՆԴԻԵԼՈՒ ԱՐՇԱԲԸ

Թուրքիոյ նախագահ Աբդուլ-լահ Գիւլ յայտնած է թէ, հայկական կոտորածներուն համար հրապարակային ներողութեան արշաւը, որ սկսան խումբ մը թուրք մտաւորականներու կողմէ, բացասաբար պիտի ազդէ Հայաստանի հետ մերձեցման քաղաքականութեան վրայ, որ սկսած է վարել թրքական դիւանագիտութիւնը:

200 մտաւորականներու կողմէ ինթըրնէթի միջոցաւ սկսած ներողութիւն խնդրելու ստորագրահաւաքին տակ ցարդ մասնակցած են 26 հազար թուրքեր: Հակառակ որ մտաւորականներու բանաձեւը կը խուսափի «ցեղասպանութիւն» բառը օգտագործելէ, թուրքիոյ վարչապետ Ռէշէփ Թայյիբ էրտողան եւ բանակի ղեկավարութիւնը խստօրէն քննադատեցին մտաւորականներու նախաձեռնութիւնը:

Նախագահ Գիւլ առաջին առթիւ խուսափած էր ուղղակիօրէն քննադատելէ սկսուած արշաւը եւ բաւարարուած էր յայտարարելով, թէ այդ ցոյց կու տար երկրէն ներս գոյութիւն ունեցող կարծիքի ազատութիւնը: Սակայն, ընդդիմադրութեան կողմէ խիստ ամբաստանութիւններու ենթակուելէ ետք, նախագահ Գիւլ Յունուար 2-ին թրքական հեռատեսիլի ալիքներէն մէկուն տրուած հարցազրոյցի մը ընթացքին զգուշացուցած է, որ արշաւ պիտի վնասէ Հայաստանի հետ յարաբերութիւններու զար-



Թուրքիոյ նախագահ Աբդուլլահ Գիւլ

Պարմիայնախագահ Աբդուլլահ Գիւլ գացման: «Երբ կը քննենք սկսած վէճի արդիւնքները, կը խորհիմ որ, անոնք չեն կրնար դրական ներդրում ունենալ», ըսած է Գիւլ: «Երբեմն լուր կերպով կը գործէս, երբեմն հասարակութեան աչքէն հեռու գործեր կը կատարես: Բայց կրնամ ըսել որ, աշխատանքներ կը տարուին այդ ուղղութեամբ», ըսած է թուրքիոյ նախագահը:

Դիւանագիտական որոշ շրջանակներու համաձայն, թուրքիա այժմ պատրաստ է Հայաստանի

Շարք էջ 4

ՍՈՒՐԷՆ ԱՐՐԱՅԱՍԵԱՆ. «ԺԱՄԱՆԱԿԸ ՑՈՅՑ ՏՈՒԵՑ, ՈՐ «ՄԱՐՏԻ 1»-Ի ՅԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻՆ ՉՍԱՍՆԱԿՑԵԼԸ ԾԻՇԴ ԵՐ»

«Ազատութիւն» ռատիոկայանին տրուած հարցազրոյցի մը ընթացքին Հայաստանի նախկին ներքին գործոց նախարար Սուրէն Աբրահամեան յայտնեց որ, Մարտի 1-2-ի իրադարձութիւնները ուսումնասիրող խորհրդարանական ժամանակաւոր յանձնաժողովի աշխատանքներուն չմասնակցելու՝ Հայ Ազգային Գոնկրէսի որոշումը ճիշդ էր, եւ ժամանակն այդ ցոյց տուաւ:

«Որովհետեւ ժամանակն էլ ցոյց տուեց, որ յանձնաժողովը ընդամէնը ստեղծուել է հասարակական ուշադրութիւնը շեղելու. բացարձակապէս անպտուղ զբաղմունք, որի արդիւնքը հենց ինքը՝ հասարակութիւնը տեսաւ, որովհետեւ այդքան նիստերի ընթացքում կոնկրետ բացառապէս չեղաւ, աւելին ասեմ՝ անգամ սովորական մարդկային կարեկցանք ու բարի կամքի դրսեւորման տարրեր ես չտեսայ: Ընդամէնը պատուէր էին կատարում՝ վերջ», - յայտարարեց Աբրահամեան:

Որպէս իր ըսածի ապացոյց՝ ան յիշեցուց ընդդիմութեան կողմէ շրջանառութեան մէջ դրուած 33 վայրկեան երկարութեամբ տեսաերիզը, «որում արտառոց կադրեր



Սուրէն Աբրահամեան

կային. ուղղակի ասացին, քննարկեցին, բայց բացառապէս իշխանութիւնների կողմից կատարուած յանցագործութիւնները, որոնք այդտեղ առկա էին առանձին էպիզոդների կարգով, բացարձակապէս անպատասխան մնացին»:

Այն հարցին թէ, արդեօք աւելի ճիշդ չէ՞ր ընդդիմութեան մօտ գտնուող փաստերը յանձնաժողովէն ներս ներկայացնելը եւ պահանջելը, որպէսզի յանձնաժողովի աշխատանքը աւելի նպատակաուղղուած ըլլայ, Սուրէն Աբրահամեան պատասխանեց. - «Իրենք կարող

Շարք էջ 4

ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՏՕՆԵՑ ՍՈՒՐԲ ԾՆՈՒՆԴԸ

Յունուար 6-ին աշխարհի տարբեր անկիւնները սիրուած հայկական բոլոր առաքելական եկեղեցիներուն մէջ մատուցուեցաւ Սուրբ Ծննդեան տօնի պատարագ: Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի մէջ պատարագ մատուցեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Գարեգին Երկրորդը: «Օրհներգութեամբ եւ գոհաբանական աղօթքներով այսօր տօնում ենք մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծննդեան եւ Աստուածայայտնութեան տօնը՝ աւետելով Աստուծոյ մարդեղութեան եւ Փրկչի յայտնութեան բարի

լուրը», - պատարագի ընթացքին օրուայ խորհուրդը մեկնաբանեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը:

Մինչեւ չորրորդ դար բոլոր եկեղեցիները Սուրբ Ծննդեան տօնը նշած են միեւնոյն օրը՝ Յունուար 6-ին: Չորրորդ դարէն սկսեալ Կաթողիկէ եկեղեցուց նախաձեռնութեամբ քրիստոնէական բազմաթիւ եկեղեցիներ սկսան Սուրբ Ծննդեան տօնը նշել Դեկտեմբերի 25-ին: Շարք մը ուղղափառ եկեղեցիներ Սուրբ Ծննունդը կը նշեն Յունուար 7-ին:

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱՍԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՊԱՏԳԱՄԸ ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ ՏՕՆԻ ԱՌԻԹՈՎ

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ հայոց ի Հայաստան, յԱրցախ եւ ի սփիւռս աշխարհի:

Օրհներգութեամբ եւ գոհաբանական աղօթքներով այսօր տօնում ենք մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծննդեան եւ Աստուածայայտնութեան տօնը՝ աւետելով Աստուծոյ մարդեղութեան եւ Փրկչի յայտնութեան բարի լուրը:

Մեր եկեղեցու աղօթատէր հայրերը Սուրբ Ծնունդը կոչել են «խորհուրդ մեծ եւ սքանչելի»: Այդպէս են անուանել, քանզի անհ-

նար է բացատրել, թէ ինչպէ՞ս անբաւելին՝ յաւիտենականն ու անսահմանը, խանձարուրի մէջ պարուրուեց, ինչպէ՞ս Աստուծոյ Խօսքն ու իմաստութիւնը ծնուեց ոչ բանական կենդանիների մատուրում: Մարդկային մտքին անհասանելի է մնում, թէ ինչպէ՞ս Աստուծոյ Միածին Որդին, Արարչի Փառքի Լոյսը արարած եղաւ, Տէրը ծառայի կերպարանք ստացաւ:

Աստուծոյ այս մեծ հրաշքի ինչպէս լինելը չգիտենք եւ չենք

Շարք էջ 2

ԱՏՐՊԵՅՃԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՐԸ ԴԱՐՁԵԱԼ ՊԱՏԵՐԱԶՍԻ ՍՊԱՌՆԱԼԻՔ ԿԸ ՀՆՉԵՑՆԷ

Ատրպէյճանի նախագահ Իլհամ Ալիեւ վերանորոգած է իր հրապարակային սպառնալիքները՝ որեւէ պահուն պատերազմի միջոցաւ Լեռնային Ղարաբաղին վերատիրանալու մասին:

«Լեռնային Ղարաբաղը հին ատրպէյճանական հող է եւ մենք կարելին պիտի ընենք, վերահաստատելու համար Ատրպէյճանի հողային ամբողջականութիւնը», - ըսած է Ալիեւ ժողովուրդին ուղղուած ամանորի իր խօսքին մէջ: «Մենք կրնանք օգտագործել քաղաքական, դիւանագիտական եւ եթէ պէտք ըլլայ, զինուորական միջոցները: Մենք ունինք նման իրաւունք եւ միջազգային օրէնքը կ'արտօնէ այդ»:

Ալիեւ աւելցուցած է որ, Ղարաբաղի պատերազմը, որ կեցած էր 1994-ին, ուսական միջնորդութեամբ հաստատուած զինադադարին հետեւանքով, աւարտած չէ: «Միայն պատերազմի առաջին հանգրուանը աւարտած է եւ մենք պատրաստ պէտք է գտնուինք մեր գրաւուած հողերը ազատելու, որեւէ պահուն, որեւէ միջոցաւ», - ըսած է ան:

Ատրպէյճանի նախագահը անցեալին բազմաթիւ առիթներով խօսած էր պատերազմական գործողութիւնները վերսկսելու մասին, սակայն անցեալ Օգոստոսին տեղի ունեցած ռուս-վրացական պատերազմէն ետք առաջին անգամ է որ, Ալիեւ նման ռազմաշունչ յայտարարութիւն կը կատարէր:

ԼԻԲԱՆԱՆԱՀԱՅԵՐՈՒ ՌԻՇԱԴՐՈՒԹԵԱՆ

Յառաջիկայ Յունիս 7-ին տեղի պիտի ունենան Լիբանանի խորհրդարանական ընտրութիւնները:

Այն լիբանանահայերը, որոնք կ'ուզեն մասնակցիլ այդ ընտրութիւններուն, կրնան հեռաձայնել Ս.Դ. Հնչակեան Կուսակցութեան գրասենեակը՝ 626-398-0506 թիւին եւ ստանալ յաւելեալ մանրամասնութիւններ: Ս.Դ.Հ.Կ. Արեւմտեան Ամերիկայի Վարիչ Մարմին

ՐԱՅԱՍՏԱՆ

ԿՐ ՎԵՐԱՊՐԵՆ ԱՐԴԵՕՔ ՕԼԻԳԱՐԻՆՆԵՐՆ ՈՒ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԵՐԿԲԵԻԵՌ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

ՄԱՆՈՒՔԼ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Ամէն տարեմուտի մարդիկ հակուած են հայեացք ձգել ոչ վաղ անցեալին եւ հասկանալ, թէ ինչի են յանգեցրել երկիրը տարուայ ծանօթ ու անծանօթ իրադարձութիւնները: Յանկու թիւն է առաջանում կռահել ամենակարեւորը, ինչ կատարուել է երկրի հետ: Եւ դա բնական է՝ մարդիկ միշտ ուզում են տեսնել իրենց հետ կատարուածի իմաստը: Դրա վերաբերեալ ցանկացած կարծիք դառնում է գրաւիչ եւ ակտուալ: Իսկ երբ երկրի մասին խօսում են ուրիշները, դա աւելի է հետաքրքրում: Միշտ ցանկութիւն է լինում իմանալ, թէ ինչն են նկատել որպէս ամենակարեւորը մեր երկրում:

Այդ իմաստով հետաքրքիր էր իմանալ, որ դեկտեմբերի 24-ին Հայաստանի ժողովրդին իր ուղերձում ԱՄՆ դեսպան Մարի Եովանովիչը յայտարարել է, որ Միացեալ Նահանգներն, ի թիւս այլոց, պատրաստ է օգնել Հայաստանին հաւասար իրաւունքներ ստեղծել բոլորի համար: Երբ խօսուում է ժողովրդավարացման առաջնահերթութիւնների, տարածաշրջանային համագործակցութեան, բնականոն միջազգային յարաբերութիւններ հաստատելու համար այլ պայմանների մասին, ամէն ինչ պարզ է: Բայց երբ պաշտօնական տեքստում տեղ է գտնում երկրի պետական կեանքի մասին այս կամ այն տարրը եւ յայտարարուում է, թէ պատրաստակամութիւն կա օգնել երկրում պատուաստելու այդ տարրը, ստիպուած ենք ընդունել, որ այդ տարրը ձեռք է բերել միջազգային նշանակութիւն:

Յիշեցնենք, որ ԱՄՆ երկիր է, որ վերջերս հրաժարուել է Հազարամեակի մարտահրաշք ծրագրի շրջանակում ֆինանսական յատկացում անել Հայաստանին, դա հիմնաւորելով Հայաստանում ժողովրդավարացման առաջընթացի բացակայութեամբ: Դեռ տարիներ առաջ այդ կորպորացիան Հայաստանին վերապահումներ էր ներկայացրել այն մասին, որ նրա կառավարման համակարգն արդար է: Այն ժամանակ այդ վերապահումները չէին որոշակիացուել: Եւ ահա ներկայում Մարի Եովանովիչը հասկացնել է տալիս, թէ կոնկրետ ինչն է յուզում ԱՄՆ-ին՝ իրաւահասարակութեան բացակայութիւնը Հայաստանում:

Այն, որ նորմալ ընտրութիւնների, կոռուպցիայի դէմ պայքարի եւ այլ խնդիրները միշտ եղել են ԱՄՆ պահանջների ցուցակում, յայտնի է բոլորին: Բայց այն, որ ԱՄՆ կարող է Հայաստանի առանցքային խնդիր առաջադրել իրաւահասարակութեան ֆենոմենը, արդէն մի քիչ անսովոր է: Յամենայնդէպս, այդ յայտարարութիւնից պէտք է պարզ դառնայ, որ Հայաստանում իրաւահասարակութեան բացակայութեան խնդիրը դառնում է միջազգային մակարդակի: Ինչ կարող է դա նշանակել եւ ինչի հետ կարող է կապուած լինել: Չէ որ նման պահանջն այնպիսի երկրին, ինչպիսին է Հայաստանը, կարելի է դասել բաւական բարձր կարգի պահանջների շարքին: Անկասկած, դա վկայում է այն մասին, որ ԱՄՆ Հայաստանի քաղաքական համակարգի որակի հարցում մեծ

դժգոհութիւն ունի: Կամ, ինչպէս իրենք են ասում՝ կառավարման համակարգի որակի:

Որն է նման դժգոհութեան առաջացման պատճառը՝ դժուար է միանշանակ հասկանալ: Սակայն եթէ դառնանք Հայաստանի կառավարման կառուցուածքի բնութիւն, կարելի է յամենայնդէպս մտորել Հայաստանի ներքին վիճակի վերաբերեալ արտաքին գործընկերների նման հետաքրքրութեան առաջացման պատճառների մասին: Չէ որ անհական բանը դժուար թէ հետաքրքրի գործընկերներին: Եւ դրա մասին արժէ մտածել: Առաւել եւս այն բանից յետոյ, ինչ տեղի ունեցաւ Հայաստանում անցնող տարում:

Մինչ այժմ Հայաստանում լինողին չի գիտակցուել այս տարի տեղի ունեցած իրադարձութիւնների կենսական կարեւոր նշանակութիւնը: Երեւանում Մարտի 1-ի ողբերգութիւնը համապատասխան գնահատական չի ստացել հայկական պետականութեան հետագայ ճակատագրի տեսանկիւնից: Համապատասխանաբար, համապատասխան գնահատական չեն ստացել այդ ողբերգութեան սոցիալ-քաղաքական գնահատականները: Աւելի որոշակի՝ պատասխան չկայ հարցին՝ արդեօք Հայաստանում կատարուել է քաղաքական համակարգի որակի որեւէ փոփոխութիւն: Եւ կատարուել է արդեօք որեւէ փոփոխութիւն հասարակական գիտակցութեան մէջ: Չէ որ մարդկանց աւելի հետաքրքրում է ապագան:

Այս թեմայի շուրջ խօսակցութիւնն աւելի քան իրական է, քանի որ, մեր կարծիքով, 2008 թուականը Հայաստանում նշանաւորուեց ռազմավարական կարեւոր հանգամանքով՝ երկրի քաղաքական համակարգը ձեռք բերեց կայուն երկբեւեռութիւն: Թէ ինչ գնով կայացաւ նման քաղաքական փոխակերպումը՝ ներկայում այդքան էլ սկզբունքային չէ: Կարեւորն այն է, որ տարուայ իրադարձութիւններն առաջացրին անշրջելի քաղաքական գործընթաց: Նախագահի ընտրութիւնից յետոյ գոյութիւն ունեցող կառավարման կառուցուածքի պահպանումը նախկին տեքստով անհնար էր դարձել: Դրա առաջին նախանշանը Սերժ Սարգսեանի վարչակարգի ռեպրեսիվութեան աստիճանի նկատելի բարձրացումն է: Վարչակարգի գործունէութիւնը երկբեւեռութեան պայմաններում առանց լրացուցիչ ջանքերի դարձել է դժուար: Դա բխում է նախկին նախագահ Ռոբերտ Քոչարեանի ժամանակների կառավարման կառուցուածքի իւրայատկութիւնից:

Այս հանգամանքին անդրադառնանք աւելի մանրամասն: Յամենայնդէպս, վերջին 5 տարիներին Հայաստանի քաղաքական կառուցուածքը նպատակասլաց ստանում էր միաբեւեռ քաղաքական կառուցուածքի բնութիւն: Այն պահից, երբ 2003 թ. երկրում մտցուեց կոալիցիոն հիմքով իշխանութեան ձեւաւորման պրակտիկա, ցանկացած այլ քաղաքական բեւեռ չէզոքացնելու ձգտումն աւելի ու աւելի էր ընդգծւում: Իշխանութեան կուսակցութիւնները քաղաքական ողջ դաշտը զբաղեցնելու յաւակնութիւններ էին առաջադրում, պար-

բերաբար ընդդիմութիւն խաղալով հենց իշխանութեան ճամբարում:

Գործող վարչակարգը սկսեց յաւակնել մենաշնորհային բնութիւն քննաբաւ կառավարման համակարգի դերին: Ենթադրուում էր, որ ակտիվութեան այլ բեւեռ չպէտք է լինի: Իսկ հասարակութեան ակտիվութիւնը փոշիացուում էր կոալիցիոն սպասարկու քաղաքական ուժերի միջոցով: Նման մօտեցումը թելադրում էր հենց Հայաստանում իշխանութեան ձեւաւորման ընտրական մեխանիզմը չէզոքացուել էր, եւ երկրում ձեւաւորուել էր պետական իշխանութեան լծակներին տիրացած խոշոր սեփականատէրերի դաշինք: Այդ դաշինքի էութիւնը պայմանաւորուածութիւնների հիման վրայ քաղաքական եւ տնտեսական ոլորտների բաժանումն է: Այսինքն, երկրում յայտնուեց քաղաքական կառուցուածքի «օրինական բազա» օլիգարխների օրէնքը: Ողջ հասարակութիւնը ենթարկուել էր այդ պայմանագրի պայմաններին, իսկ երկրի կենսագործունէութիւնը հիմնուում էր օլիգարխների ընդունած նորմերի վրայ:

Նկարագրուած քաղաքական համակարգի գլխաւոր առանձնատկութիւնը օլիգարխների դաշինքի (սպասարկող կուսակցութիւնների հետ համատեղ) եւ մնացեալ հասարակութեան միջեւ իրաւունքների եւ պարտականութիւնների բաժանման ֆենոմենն էր: Հայաստանում իրաւունքներն ու պարտականութիւնները բաժանուած էին բնակչութեան առանձին խմբերի միջեւ: Իրաւունքները կոալիցիայի անդամների բացառիկ առանձնաշնորհն էին, իսկ մնացեալ բոլոր քաղաքացիներն ունէին միայն պարտականութիւններ: Սահմանադրութեան դերը յանգեցուել էր կո-

ալիցիայի անդամների գործունէութեան լեգիտիմացման մեխանիզմի, ինչպէս նաեւ քաղաքացիների «օրինական» պատժի մեխանիզմի: Առանցքային հանգամանքը պետութեան կեանքում անիրաւահաւասարութեան սկզբունքի յաղթարշաւն էր: Մասնաւոր սեփականութիւն հասկացութիւնը իւրայատուկ իմաստ ձեռք բերեց՝ սեփականութիւնը դարձաւ օլիգարխների դաշինքի մենաշնորհ. դաշինքից դուրս գալը հաւասարազօր էր սեփականութեան կորստին:

Մինչ 2007 թ. երկրորդ կէսը առօրեայ քաղաքական կեանքը յանգեցուել էր Հայաստանում ձեւաւորուած քաղաքական կառուցուածքի կայունութեան ապահովմանը: Դրան համակցու միջոց էր օլիգարխների դաշինքին մի քանի քաղաքական ազդեցիկ միաւորումների ներգրաւումը: Յայտնի է, որ այդ դերում սկզբում Դաշնակցութիւն, Հանրապետական եւ Օրինաց երկիր կուսակցութիւններն էին: 2007 թուականից նրանց միացաւ Բարգաւաճ Հայաստան կուսակցութիւնը: Կոալիցիա կոչուող այդ քաղաքական կառուցուածքը կոչուած էր հասարակութեան աչքին լեգիտիմացնել օլիգարխների դաշինքի գործունէութիւնը: Այդ ճանաչութեան դիմաց օլիգարխների դաշինքը այդ կուսակցութիւններին որոշակի արտօնութիւններ տրամադրեց:

Սեփականութեան եւ ձեռնարկատիրութեան, ինչպէս նաեւ առանցքային տեղեկատուական աղբիւրների մենաշնորհի գործօնը հաշուի առնելով, նման կառուցուածքը համարուում էր անխոցելի: Իհարկէ, հաշուի առնելով գլխաւոր հանգամանքը՝ ընդդիմադիր բեւեռի բացակայութիւնը: Ընդ որում, յանցագործութիւն էր համարուում այն ամէնը, ինչ կատարուում էր

Շարք էջ 18

ARTO "ART" KHACHADOUR
Fleet Sales Manager



RUSNAK/Arcadia Mercedes-Benz
New and Pre-Owned
55 W. Huntington Drive
Tel: 626-462-3029 Cell: 626-390-05640
Email: akhachadour@rusnakautogroup.com
www.rusnakautogroup.com
Call and make an appointment for Best deals




ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՐԱԲ-ԻՍՐԱՅԷԼԵԱՆ ՏԱԳՆԱՊ ԿԱԶՄՅԻ «ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆԸ»

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՂՐՅԱՆ

Եթէ խուսափիլ ուզենք երթալ մինչեւ Սբ. Գրային ժամանակները, հաստատելու համար որ արաբները եւ հրէաները սեմական ժողովուրդներու կը պատկանին, երկուքն ալ սեռած ըլլալով նախահայր Աբրահամէն, կրնանք ներկայիս անվարան յայտարարել որ մեր օրերուն շարունակուող արաբ-իսրայելական տաճնապը առ նուազն հարիւր տարուայ պատմութիւն մը ունի, սկսած այն օրէն երբ Անգլիոյ վարչապետ Լորտ Պալֆուր, առաջին համաշխարհային պատերազմի սկիզբներուն, կը յայտարարէ որ հրէայ ժողովուրդը իրաւունք ունի վերագառնալու իր պապերուն երկիրը: Այդ պիտի ընէր Պալֆուր, սիրնիգմի 19րդ դարու կէսերուն ծնունդ առած շարժումի ազդեցութեան տակ: Այդ խոստումն ծնունդ առաւ սիրնիստական ահաբեկչական շարժումը, իրկուն» եւ այլ անուններով ճանչցուած շարժում որ մինչեւ 1947-48 թուականներուն, յաջողեցաւ անգլիական ուժերը դուրս քշել Պաղեստինեան իրենց գրաւած հողերէն, եւ անտնց բնակիչ պաղեստինեան ժողովուրդէն, զոր հաստատելու համար «Իսրայէլ» ճանչցուած հրէական պետութիւնը: Ուրեմն, կարծ խօսքով 60 տարեկան է այս օրերուն, արաբ-իսրայելական տաճնապը, տաճնապ որ պարբերական վերի-վայրումներով, տակաւին կը շարունակուի իր ստեղծած մարդկային, տնտեսական, նիւթական, շրջանային եւ միջազգային տարբեր գոյնի եւ տարբեր բովանդակութեան վնասներով: 3-4 լուրջ պատերազմներէն դուրս, մղուած իսրայէլի պետութեան եւ արաբական երկիրներու միջեւ, որոնք պիտի չչաջողէին որեւէ շօշափելի եւ մնացուն խաղաղութիւն ստեղծել Մերձաւոր Արեւելքի զգալուն եւ կարեւոր շրջանէն ներս, պարբերական բռնկումներ սկզբնական ողբերգութիւնը կանգուն պահել, եւ հաւանական խաղաղութեան մը հեռանկարը անկարելի դարձնել: Նորագոյն բռնկումը, այս օրերուն, պաղեստինեան կազա քաղաքաի ողբալի վիճակն է, աւելի քան մէկ միլիոն պաղեստինցիներով բնակուած, մէկ կողմէ իսրայէլի բանակայիններու կողմէ անխնայ եւ անմարդկային ումբակոծումներու ենթարկուած, իսկ միւր կողմէ, իսրայելեան պաշարումի պատճառաւ, զրկուած ամենանախնական մարդկային նուազագոյն պահանջներէ, սննդական, բնակարանային, հիւանդանոցային, եւայլն: Իսրայէլ նաեւ արգիլած է ծովային օգնութեան հասանելիութիւնը, ումբակոծումներով օգնութիւն հասցնող նաւային փոխադրու-

թիւնները: Կազան, ճարահատ, ինքնիրեն համար, փորած էր անապատին տակ, թունելներ զինք եզիպտոսին կապող, եւ իր պարհենաւորումը ապահովող, ուրեմն «գաղտնի» միջոցներ, որոնք այս վեջին բռնկումին, մեծ մասամբ փակուեցան իսրայելեան յարձակումի միջոցաւ:

ԻՆՉՈ՞Ւ ԱՅՍ ՆՈՐ ԲՈՆԿՈՒՄԸ ԿԱԶՄՅԻ

Հասկնալու համար շարունակուող արաբ-իսրայելեան տաճնապը, եւ անոր նորագոյն բռնկումը կազայի մէջ, անհրաժեշտ է միքիչ պատմութիւն տալ Մերձաւոր Արեւելքը ալեկոծող այս կացութեան: Արաբ-իսրայելեան առաջին պատերազմի աւարտին, 1948ին նախկին անգլիական հոգատարութեան տակ գտնուող շրջանը, Պաղեստինը բաժնուեցաւ երկու շրջաններու մէկը դարձաւ «Իսրայէլ» անունով երկիր, իսկ միւսը, Յորդանան գետի արեւմտեան ափի վրայ պաղեստինցիներու յատկացուած բնակութեան շրջան: Անշուշտ, իբրեւ պատերազմի արդիւնք, միլիոնաւոր պաղեստինցիներ վերածուեցան գաղթականական վիճակի, արաբական տարբեր երկիրներէն ներս, յատկապէս Լիբանան, Սուրիա, Յորդանան, Իրաք եւայլն: Այս գաղթականները կը յուսային որ մօտ առնէն պիտի վերագառնային իրենց տուններն ու շրջանները: Ի գուր: Այսօր, 60 տարիներ ետք, գաղթականական այդ վիճակը տակաւին կը շարունակուի, յաճախ պատճառ դառնալով ինչպէս Լիբանանի պարագային ներքին խլրտումներու, նոյնիսկ քաղաքացիական պատերազմի: Ի հարկէ թշնամական տրամադրութիւնները, այդ թուականներէն ստղին, միշտ ալ գոյութիւն ունեցած են երկու ժողովուրդներու միջեւ, որոնց դէմ անկարող եղած են ամէն տեսակի միջատմութիւնները քաղաքական բարձրագոյն շրջանակներու կողմէ: Տեղի ունեցող դժուարութիւններն ալ, երկու կողմէն, շատ քիչ անգամ, նպաստաւոր կը դառնային խաղաղութեան մը հիմնական հաստատման համար: Իսրայէլի կողմէ, ծաւալապաշտական կարգադրութիւնները, յատկապէս հրէական համայնքներու ստեղծումները պաղեստինեան հողերու վրայ, եւ պաղեստինցիներու վրայ կիրարկուող շրջափակման քաղաքականութիւնը, ինչպիսին է ներկայիս կազայի շրջափակումը, իսկ միւր կողմէ, պաղեստինցիներու համար, օրինական իշխանութեան մը բացակայութիւնը, Արաբաթի «Փաթահ» յեղափոխական կազմակերպութեան առաջնորդութեամբ,



եւ վերջերս ալ, շուրջ երկու տարիներէ ի վեր կազայի մէջ ստեղծուած, օրինաւոր ընտրութեամբ մը, եւ սակայն «ահաբեկչական» պիտակի արժանացած, «Համաս»ի իշխանութիւնը, քաղաքական լուրջ թնձուկային վիճակ մը ստեղծելով: Արաբաթի մահով շրջան մը առաջ, իշխանութիւնը փոխանցուեցաւ «Ապու Մէզն», Մահմուտ Ապպասի, որ ըստ երեւոյթին, տրամադիր է երկու երկիրներու ստեղծումի գաղափարին, իսրայէլ եւ Պաղեստին, որոնք իրարու խաղաղ դրացիներ պիտի ըլլան: Դժբախտութիւնը հոն է որ կազան, «Համաս»ի իշխանութեան տակ անցաւ, ուղղակի հակադրուելով Մահմուտ Ապպասի հեղինակութեան, տեսակ մը ըմբոստութիւն: Աւելին, «Համաս»ը, ինչպէս Լիբանանի «Հըզպալլա» կամաւոր կերպով կ'ենթարկուին շրջանի տիրող տէրութեան, իրանին «տիքթաթ»ներուն, եւ նիւթական եւ քաղաքական օգնութիւն կը ստանան իրանէն: Աւելին, «Համաս»ը նաեւ զինուորական օգնութիւն կը ստանայ իրանէն, տարբեր տեսակի հրթիռային սարքաւորումներու:

ԿԱԶՄՅԻ ՏԱՌԱՊԱՆՔԸ ԵՒ ԻՍՐԱՅԷԼԻ «ԼՈՒԾՈՒՄԸ»

Ընտրեալ նախագահ Պարաք Օպամայի ուղղուած բաց նամակով մը, Մերձաւոր Արեւելեան տաճնապին իրագրելի ամերիկացի լրագրողներ կը գրեն հետեւեւեւը.

«Ներկայիս, պայմանները կազայի մէջ աւելի քան անմարդկային են: Ներկայիս, պաղեստինեան տաճնապը կեդրոնացած է կազայի մէջ, ուր իսրայէլի, Ամերիկայի քաղաքական, զինուորական եւ տնտեսական օժանդակութեամբ, պաշարումի ենթակայ է փոքրիկ, մարդկային ահաւոր կերպով խճողուած հողամաս մը, եւ զիտակցօրէն մէկուկէս միլիոնէ աւելի մարդոց կը գրկէ կեանքի նուազագոյն պայմաններէն: Տասնամեակներու վրայ երկարող իսրայելեան գրաւման մարտավարութիւնը եղած է կազայի տնտեսութեան քայքայումը, նոյնիսկ Օսլոյի մէջ ստորագրուած կողմերու միջեւ համաձայնագիրը

փաստօրէն կազան վերածեց մասայական արգելարանի մը, հեղձուցիչ կաշկանդումներով»: Նման արտայայտութիւններ կատարուած են նոյնիսկ հրէայ թղթակիցներու կողմէ, որոնք հօլոքոստի վերապրողներու գաւակներն են: Տարիներու վրայ երկարող այս պարտադրեալ ողբերգութիւնը պատճառ դարձած է կազայի բնակչութեան աւելի քան 70 տոկոսի սննդական անբաւարարութեան, 40 տոկոսի լման աղքատութեան, ապրելով մէկ տոլարէն պակաս օրական ծախսով: Ոմանք նոյնիսկ հարց կու տան. «Ի՞նչ է քաղաքակրթութեան արժէքը որ առաջ եւ ականջ չունի բնակչութեան տառապանքին եւ ողբերգութեան, իսրայելեան ումբերու տարածին տակ»: Անշուշտ, բացի Անգլիայէն եւ Ամերիկայէն, միջազգային շրջանակները, ՄԱԿ-էն սկսեալ, մանաւանդ Ֆրանսայի նախագահ Նիքոլա Սարքոզիի կողմէ, իրենց մտահոգութիւնները յայտնած են կազայի շրջափակման վերացման մասին, սակայն իսրայէլ մնացած է անդրդուելի: Ներկայիս ալ շուրջ 15 օրերէ շարունակուող օդային ումբակոծումները իսրայելեան աւելի քան 750 մարդկային զոհեր, 3000 շուրջ վիրաւորներ, եւ ստացուածքի եւ բնակարաններու անհաշիւ քանդումներու: Տակաւին, իսրայելեան բանակը մէկ օրէն միւսը, կը սպառնայ ցամաքային յարձակումի, կազան անգամ մը եւս գրաւման տակ առնելու համար:

Իսկ ի՞նչ կրնար ընել կազան, այս պայմաններու տակ: Պարբերական հրթիռային հարուած իսրայելեան քաղաքներու եւ սահմանային շրջաններու վրայ, զինք իրեն պարտադրուած հեղձուցիչ սեղմումն ազատուելու համար: Կասկած չկայ որ այս կացութիւնը ներկայիս, Ամերիկայի կողմէ քաջալերուող մարդկային ողբերգութիւն մըն է, որուն, ըստ երեւոյթին, իր շրջանը Պուշի իշխանութիւնը չուզեր արգելք հանդիսանալ:

Իսկ Օպամայի ստեղծելիք իշխանութիւնն ալ սպասողական կեց-

STUՒՔ՝ ԵՌՒ
BANKRUPTCY-Ի
ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ
Կ'ՕԳՆԵՆ ՁԵՁԻ,
ՉԱՆԳԱՅԱՐԷՔ

JANSEZIAN LAW FIRM, PC

If you're facing overwhelming debts, bankruptcy laws may eliminate all your debts permanently!

225 South Lake Avenue, Third Floor, Pasadena, California 91101

Call Now for a FREE Consultation: 626-432-7209

Nazareth V. Jansezian, Esq.

ԳԱՂՈՒԹԱՅԻՆ

ԱՍԱԿԵՐՋԻ ՕՐԸ՝ ՕՐ ՄԸՆ Է ՆԱԵՒ
ՀԱՇՈՒԵՔՆՆՈՒԹԵԱՆ, ԵՒ ՕՐ ՄԸՆ Է ԴԱՏԱՍՏԱՆԻ

ԹՈՐԳՈՄ ՓՕՍԹԱՃԵԱՆ

Անցնող ամէն «տարուան վերջին օրը» մարդիկ յաճախ կը տարուին կատարելու կարգ մը շահեկան խորհրդածութիւններ:

Նման կարեւոր խորհրդածութիւն մըն է, օրինակ՝ հաշուեքննութիւնը, անցնող մէկ տարուան ընթացքին մեր կատարած գործերուն:

Ի՞նչ են եղած մեր իրագործած՝ լաւ գործերը, եւ ի՞նչ եղած են նաեւ մեր՝ սխալ արարքները:

Տարուան վերջին օրը՝ ամէնուս համար պէտք է ըլլայ՝ դատաստանի օր մը ճիշդ այնպէս, ինչպէս մարդոց վախճանման օրը կամ պահը, որ անտարակոյս այդ պահը՝ Աստուծոյ դատաստանին առջեւ ներկայանալու պահն է:

Մեր ակնարկած տարուան վերջին օրուան դատաստանը սակայն, աւելի սահմանափակ ժամանակ կ'ընդգրկէ միայն: Ամսվերջի այդ դատական խորհրդածութիւնը մէկ տարուան ընթացքին մեր բոլոր կատարած գործերու հաշուետուութիւնն է որ պիտի կատարենք մեր «հոգիի դատարանին» մէջ, ինչպէս կ'ըսէ մեր մեծագոյն բանաստեղծներէն Վահան Թէքէեանը:

«Պիտի գայ օր մը աւաղ, եւ այդ օրը կու գայ շուտ,

Երբ դուն խոժոռ դատաւոր՝ ամբաստանեալդ եւ դուն ինքդ,

Պիտի գոչես երեսիդ, դատարանին մէջ հոգևորդ,

Թշուառական, ի՞նչ ըրիր, ըսէ՛ երկինքդ ի՞նչ ըրիր»:

Նոր Տարուան նախօրեակին այս կարեւոր խորհրդածութիւնը պէտք է ընէ ամէն հայ մարդ եւ որոշում տայ շարունակելու իր բարի գործերը եւ դադարեցնէ իր սխալ արարքները:

Որպէս՝ մեր հայրենիքի բարգաւաճման եւ բարօրութեան նախանձախնդիր հայեր, մեր իղձն է տեսնել որ մեր հայրենիքէն ներս եւս՝ նոյն եւ նման ընթացք մը կը գործադրուի:

Հայաստանի մէջ պետական դիրքերու վրայ գտնուող աւագանիներ եւ ղեկավարներ եւս երանի թէ կատարեն նման հաշուեքննութիւն մը իրենց «հոգիի դատարանին մէջ»: Անոնք եւս վերջ դնեն իրենց կատարած սխալ արարքներուն եւ ընեն ինչ որ բարձր է, արդար է եւ յօգուտ՝ մեր համայն ժողովուրդին:

Վերելի բանաստեղծութեան մէջ յիշուած «Երկինք» բառը փոխաբերաբար կը խորհրդանշէ մեր Հայրենիքը: Հայաստան Աշխարհը՝ հոն ապրող մեր եղբայրներէն ու քոյրերը:

«Երկինք» բառը կը նշանակէ նաեւ «Դրախտ»: Հայաստանը մեր «Դրախտն» է, «Հայաստան, երկիր դրախտավայր»: Պետական դիրքերու վրայ գտնուող մեր հայրենի ղեկավարները նուիրումով՝ եւ անշահախնդրօրէն եթէ գործեն, այն ատեն իրաւամբ դրախտավայր կը դառնայ կեանքը՝ Հայաստանի մէջ ապրող մեր եղբայրներուն եւ քոյրերուն:

Նախապայցման է անշուշտ, որ ճշմարիտ ժողովրդավարութիւն մը հաստատուի մեր հայրենիքէն ներս: Հաստատուի Արդարութիւնն Արդարադատութիւնը:

Փարիզի (Ֆրանսա) ամենէն մեծ դատարանի մուտքին վերելը՝ հետեւեալը գրուած է. «Մեր դատարանը արդարութիւն կը բաշխէ, շնորհ չի բաշխեր»:

Այս նախադասութեան իմաստը՝ հետեւեալն է, Արդարութիւնը չի կաշառուիր, ապօրինօրէն չստացուիր, չստացուիր նաեւ շնորհաբաշխութեամբ:

Հայրենիքի բարօրութեան համար ամենէն կարեւոր նախապայցմաններէն մէկն է այս: Վերջ, կաշառակերութեան, վերջ մաշառաստացման, վերջ շնորհաբաշխութեան եւ Անաչառութեան: Վերջ բռնատիրութեան:

Ամէն հայու իղձն է որ «քաղաքական բանտարկեալ» անուան տակ, կալանքի մէջ պահուած մեր եղբայրները ընդմիջտ ազատ արձակուին:

Ազատութիւն տրուի խօսքի՝, գիրի՝ եւ վերաբացուի կրկին՝ անարդարօրէն փակուած հեռուստատեսութեան ամէն կայան:

Եթէ վերոյիշեալները մեր հայրենիքէն ներս տեղի ունենան, այն ատեն աստեղագարդ Հայոց «երկինքը» պիտի պսպղայ, եւ ամէն հայ սրտանց պիտի կատարէ աւանդական սա բարեմաղթութիւնը.

Շնորհաւոր Նոր Տարի եւ Սուրբ Ծնունդ:

ՓՈՒՍԱՆ ԴԱՄԲԱՆԱԿԱՆԻ
ՀԱՃԻ ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

1910-2008 Իննըսուն ութ տարի իր ուսերուն շալկած, Մինանեան գերդաստանի կաղնին պիտի տապալէր 2008 թուականի Դեկտեմբեր 24ին: Ֆօրեստ Լոնի Սպիտակ եկեղեցին լեցուցած խուռնեւրամ բազմութիւնը, տարուայ վերջընթեր օրը, փութացած էր իր յարգանքը մատուցելու առասպելական անձնաւորութեան մը, որ Հաճի Յակոբ Սինանեան անունը կը կրէր:



«Հաճի» կը կոչուէին անոնք որոնք Երուսաղէմ կ'այցելէին իրենց կեանքերու ընթացքին, այդ սուրբ քաղաքէն օրհնութիւններ ստացած ըլլալով: Իր կենսագրականէն յստակ չեմ գիտեր որ ինք այցելած ըլլայ Երուսաղէմ: Ամէն պարագայի, ինք «հաճի» կոչումը լման արդարացուցած էր: Ինծի համար եթէ պահ մը ուզէի «հաճի»ի կողքին, երկրորդ կոչում մըն ալ տալ իրեն, զինք պիտի կոչէի «Ֆետայի», այսինքն անձ մը որ իր ամբողջ կեանքը գոհաբերած է իր ժողովուրդին եւ հետեւած գաղափարի մը, եւ անոր սկզբունքային բովանդակութեան, տեսական եւ գործնական գոյգ իմաստներով: «Ֆետայի» Յակոբ, իր ամբողջ կեանքին, որդեգրած է հնչակեան գաղափարախօսութիւնը, եւ լիովին արդարացուցած անոր ակնկալութիւնները իր երկար եւ բեղուն կեանքին ընթացքին: Գերեզմանատան մէջ, ներկաներուն յանձնուած տեղեկագրի մէջ, անգլերէն լեզուով գրուած էր. «A celebration of life», որ կը նշանակէր, ոչ թէ կեանքի մը աւարտը, այլ ապրուած կեանքի մը տօնահանդէսը: Արդարեւ, «Հաճի» Յակոբին կեանքը, փոխանակ սգալու, ի վերջոյ կորուստ մըն էր, իր ընտանիքը եւ բոլորս օրհնութեամբ յիշելու եւ զայն գնահատելու առիթ մը պիտի նկատենք: Այս առիթով կ'արժէ նաեւ յիշել որ նախախնամութիւնը այնպէս դասաւորած էր որ «Հաճի» Յակոբ, եւ իր 74 տարուայ կողակիցը, Ազատուհին, իրարմէ հազիւ քանի մը շաբաթներու տարբերութեամբ, յաւիտենականու-

Շաք-ը էջ 19

1975-2008
33th
ANNIVERSARY
Life, Health, Group Health
Disability, Long Term Care
NEW YORK LIFE

ԱՊԱԹՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ
ԱՆԿՐԱԺԵՇՏ Է

ԵՐԻԵՔ ՈՒՇ ԶԷ ՎԵՐԱՔՆՆԵԼՈՒ
ՁԵՐ ԱՊԱԹՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ՊԵՏՐՈՍ ԵՒ ՍԻԱՍԱՆԹՕ
ՄԱՐՈՆԵԱՆ

818 500-9585 ABA INSURANCE SERVICES 805 E. Broadway . Glendale, CA 91205
E-mail: BMaronian@AOL.com ONE EIGHT HUNDRED FOUR "HAI-TAD"



Turkish President Gul Says Apology Campaign Hurts Armenia Reconciliation Bid

ANKARA -- Turkish intellectuals' campaign of public apology for the mass killings of Armenians in the Ottoman Empire will reflect negatively on Turkey's ongoing diplomatic rapprochement with Armenia, according to President Abdullah Gul.

The Internet campaign was initiated last month by a group of 200 Turkish academics, journalists, writers and artists disagreeing with the official Turkish version of what many historians consider the first genocide of the 20th century. Their petition, entitled "I apologize," was posted on a special website (www.ozurdilyoruz.com) on December 15. More than 26,000 Turks have signed it since then.

Although the petition stops short of describing the 1915 massacres as genocide, it has drawn the ire of nationalists who regard it as an act of national betrayal. Turkey's Prime Minister Recep Tayyip Erdogan and powerful military have also criticized it.

Gul initially distanced himself from the criticism, saying that the unprecedented apology testifies to freedom of speech in his country. But in a

January 2 interview with Turkey's ATV television, he warned that the campaign will damage efforts to normalize Turkish-Armenian ties.

"When we examine the latest debates in terms of their results, I do not think they make a positive contribution," Gul was reported to say. "Ideas that we like or not, support, or even fight against, can be discussed if they do not target violence. However, the polarization sometimes can reach serious dimensions due to the sensibility of the subjects," he added.

An end to the decades-long campaign for international recognition of the Armenian genocide has been one of Turkey's preconditions for establishing diplomatic relations and opening its border with Armenia. Ankara also makes that contingent on a resolution of the Nagorno-Karabakh conflict acceptable to Azerbaijan.

"Sometimes you work silently, sometimes you carry out works before the public eye. But I can say that works are under way regarding this matter," Gul told ATV, according to the Anatolia news agency.

Aliev Again Threatens New War For Karabakh

BAKU -- Azerbaijan's President Ilham Aliev has renewed his public threats to win back Nagorno-Karabakh by force, telling his compatriots to be ready to restart an all-out war with the Armenians "at any moment."

"Nagorno-Karabakh is an ancient Azerbaijani land, and we will make every effort to restore Azerbaijan's territorial integrity," Aliev said in a New Year's televised speech reported by Azerbaijani media. "We can use political, diplomatic and, if necessary, military means. We do have such a right. International law allows that."

Aliev added that the Karabakh war, which was halted by a Russian-

mediated truce in May 1994, is not over. "Only the first stage of the war ended, and we must be prepared to free our lands of occupiers by any means and at any moment," he said. "The military parade held [in Baku] in 2008 demonstrated our military might to everyone."

Aliev has regularly threatened the Armenians with another war ever since he succeeded his late father Heydar as president of Azerbaijan in 2003. He avoided making such threats in the months that followed the August war between Russia and Georgia.

Aliev again stated that Azerbaijan will never accept the loss of Karabakh.

Karabakh Mediators Set to Resume Shuttle Diplomacy

International mediators will again visit Armenia and Azerbaijan later this month to try to nudge their leaders closer to a long-awaited agreement on Nagorno-Karabakh, Azerbaijani media reported on Wednesday.

Citing the U.S. Embassy in Baku, the Day.az online journal said the U.S., Russian and French diplomats co-chairing the OSCE Minsk Group are due to tour the conflict zone "in the middle of January."

The Armenian Foreign Ministry could not be immediately reached for comment. A ministry spokesman said late last month that no dates have been set yet for the next round of the mediators' shuttle diplomacy.



OSCE Minsk Group co-chairs

The Minsk Group's U.S. co-chair, Matthew Bryza, told the Mediamax news agency on December 25 that he and his French and Russian

Continued on page 4

Opposition Blames Government for Police Deaths in Yerevan Unrest

YEREVAN -- Armenia's main opposition alliance insisted on Thursday that its supporters used no firearms in the March 1 clashes with security forces that left two police servicemen dead.

Suren Abrahamian, a leading member of the Armenian National Congress (HAK), said the Armenian police themselves are responsible for the death of at least one of those servicemen, Captain Hamlet Tadevosian.

Tadevosian commanded a detachment of Armenian interior troops that clashed with thousands of opposition protesters who barricaded themselves in downtown Yerevan after security forces broke-up their non-stop demonstrations in the city's Liberty Square. According to state prosecutors, he was killed by a hand grenade thrown at him by one of the protesters.

Abrahamian, himself a retired police general who served as interior minister in 1999, brushed aside the official theory, saying that a combat grenade would have killed more security personnel and left traces on the ground. He argued that forensic experts claimed to have found only three pieces of shrapnel in the dead officer's body.

According to Abrahamian, Tadevosian was most probably killed by an explosion of a tear gas or stun grenade used by security forces on that day. "His death was the result of



Suren Abrahamian during his press conference

an unprofessional, wrong use of special means by the authorities," he told journalists. "There is no way the protesters could have used combat hand grenades," he said.

According to the official version of events, tear gas grenades fired from a virtually point-blank range killed three of the eight civilians who lost their lives on March 1. Prosecutor-General reiterated it at a December 25 meeting with U.S. Ambassador to Armenia Marie Yovanovitch. Hovsepian claimed that only four policeman fired tear gas during the clashes and that law-enforcement authorities has still not determined which of them caused the three civilian deaths.

None of more than 100 opposition members and supporters arrested following the unrest was charged with murdering Tadevosian and the other police casualty, Tigran Abgarian. The 19-year-old interior troop conscript was shot and fatally wounded in the neck.

Armenian Trade Deficit Hits New High

YEREVAN -- Armenia's massive trade deficit reached a new record high in 2008 amid soaring imports and sliding exports that reflected the growing impact of the global financial crisis on its economy.

According to the National Statistical Service (NSS), the deficit jumped by 29 percent and all but passed the \$3 billion mark in the first eleven months of the year. The full-year figure for 2007 reported by the NSS was \$2.12 billion.

The trade imbalance has worsened steadily in recent years not least because of sluggish exports that have sharply contrasted with the country's robust economic growth. The official statistics show Armenian exports falling by 4.5 percent year-on-year to just over \$1 billion in January-November 2008.

Local mining and diamond-processing industries were primarily responsible for the drop. The metallurgy sector has been hit hard by a sharp fall in international prices of non-ferrous metals, Armenia's number one export item, resulting from the global economic recession. Hundreds of employees of Armenian mining companies have been laid

off or sent on indefinite leave since last October.

By contrast, Armenia's net imports jumped by 40 percent to almost \$4 billion in January-November 2008. In particular, the NSS registered a 54 percent surge in imports of capital goods, cars and other transport equipment that accounted for just over a quarter of the total.

Natural gas and other minerals remained the country's single largest import item in this period. Import expenditure on them rose by 33 percent to \$607.8 million. Armenia also imported \$302 million worth of prepared foodstuffs in January-November 2008.

Armenia has long been able to run large trade and current account deficits thanks to multimillion-dollar cash remittances from hundreds of thousands of its citizens working abroad. The remittances have also contributed to the country's overall strong macroeconomic performance since the mid-1990s.

The Armenian government and independent economists say the global crisis will likely reduce the vital cash inflows in 2009.

Armenian Patriarch of Istanbul to Stay Despite His Illness

ISTANBUL - The Armenian Patriarchy is not an office that can function without an acting patriarch, said the editor-in-chief of Armenian daily Jamanak Ara Kocunyan, criticizing the decision of the Spiritual Council not to replace Patriarch Mesrob II who is said to be suffering from frontal lobe dementia.

As concern grows over the patriarchy without a patriarch, senior members of the community say

any comments about the health of the patriarch attracts serious criticism from the conservative community and the patriarchy.

Speaking to Hurriyet Daily News & Economic Review, Kocunyan, whose newspaper first broke the story about the deteriorating health of the patriarch, said: "It is a very sensitive subject. It can be perceived as disrespectful to the office of the patriarch".

Kocunyan said the Spiritual Assembly met mid last year due to increasing concern over the patriarch and asked for the community to wait until the new year for a decision.

In a statement released by the Spiritual Synod last week, it was reported that members recognized Patriarch Mesrob II as the spiritual leader of the Armenian community in Turkey and that the patriarch was capable of



Armenian Patriarch of Istanbul Mesrob Moutafian

handling all his responsibilities. "Members of the Spiritual Council do not believe it is necessary to cloud the community's agenda with an issue such as the election of the patriarch and advise members of the community to wait in faith and patience," it said.

Kocunyan said the Spiritual Council did not have the right to issue such a declaration and that the Armenian Church traditionally did not have such an executive mechanism. "The Spiritual Council does not elect the patriarch. It is trying to force a fait accompli on the community."

Kocunyan said, "I would not like to judge the policies of an ill patriarch, but he did not display the democratic sensitivities of his predecessor," stating that both his newspaper and the Agos weekly faced embargoes and other prohibitions from the patriarchate in the past.

Christian Religious Leaders Call for Peace in Gaza Strip

JERUSALEM - Jerusalem Patriarch Theofilos III and the religious leaders of the Christian Churches of the Holy Land called for an immediate ceasefire in the Gaza Strip, in a joint announcement issued on Sunday.

Appealing to the leaders of Israel and Palestine, they called on them to stop every act of war immediately, while appealing to the international community in parallel to take action immediately to put an end to the conflict that has caused hundreds of vic-

tims, including many children.

The leaders of Christianity, Patriarchs and Archbishops (Greek Orthodox Jerusalem Patriarch Theofilos III, Latin Patriarch Fouad Twal and Armenian Patriarch Torkom III) expressed their "profound sorrow and abhorrence over the new round of violence, the destruction and the bloodshed that are taking place in the Gaza Strip during a period that coincides in time with the celebration of the Birth of the King of love and peace."

Eternal Damnation of the Spotless Mind

By Bernard-Henri Levy

I write this in remembrance of the renowned Turkish-Armenian journalist Hrant Dink, murdered two years ago, on Jan. 19, 2007, for his comments on the slaughter of up to 1.5 million Armenians by Ottoman forces during WWI ... in horror that the police officers guarding the 17-year-old murder suspect, Ogun Samast, saw fit to take a video in which he proudly held the Turkish flag as they recorded their brief association with him for posterity ... in solidarity with the brave group of 200 Turkish writers and intellectuals who recently signed an online petition apologizing for the massacre, risking their freedom to keep pressure on the Turkish government.

Outrages like Dink's murder will continue. They will continue as long as Turkey, fearing the loss of prestige and alarmed by the possibility that it will be obliged to pay reparations to survivors and their descendants, continues to deny that the Armenian genocide took place. This struggle will continue as long as there are no laws in place penalizing genocide denial—and these laws are needed not only in Turkey, but around the world.

Critics may say, "It is not for the law to write history." That is absurd. History has been written a hundred times over. The facts have been established, and new laws will protect them from being altered.

In 1929, the British statesman and author Winston Churchill wrote that the Armenians were victims of genocide, an organized enterprise of systematic annihilation. The Turks themselves have admitted it. In 1918, in the aftermath of WWI, Mustafa Kemal — soon to be granted the honorific "Ataturk" — recognized the massacres perpetrated by the Young Turk government.

The laws already in place in many countries regarding Holocaust denial do not touch historians — for them the question of whether the slaughter of the Jews was or was not genocide is no longer at issue. What is at stake is preventing the erasure of such crimes from our society's memory.

Take France's Gayssot law, which criminalized the denial of crimes against humanity, and which as yet has been applied only to denial of the Jewish Holocaust. This is a law that reins in the fringe and extremist politicians who engage in lightly cloaked anti-Semitism and who may be tempted to advocate Holocaust denial. This is a law that prevents masquerades like that of historian David Irving's trial in London in 2000.

Irving brought a libel case against Deborah Lipstadt, author of "Denying the Holocaust," who had labeled him a spokesman for Holocaust deniers. Though the judge ruled in notably strong language that Irving was indeed a Holocaust denier, in the absence of laws penalizing this offense, Irving walked free. Meanwhile, the tabloid journalists and talking heads muddled the issues and ultimately drew more attention to Irving's work, which may well have been his intention all along.

Critics will say, "Where will the law stop?" since technically we could also extend this law to include the denial of the crimes that took place during the colonial era, the publication of the Danish cartoons of the Prophet Muhammad, even the sin of blasphemy. Must we forbid the expression of opinions that do not mirror our own? This is a trap, for two reasons.

First, the law would be focused specifically on genocide, a large-scale criminal enterprise in which, as Hannah Arendt said, someone gets to decide who has the right and who does not to inhabit this earth. Second, the deniers don't just have conflicting or nonconformist opinions. They categorically deny that this horrific crime took place at all.

The logic and pattern of the crime of genocide was clarified and refined over the 20th century, with the massacre of Armenians as a seminal event. Hitler was impressed, nay, inspired by the scope of the Armenian genocide. In August 1939, days before he invaded Poland, he said to his generals, "Who still talks nowadays about the extermination of the Armenians?"

It was a genocidal test firing. It was the basis for the Allies' use of the phrase "crimes against humanity" in their May 24, 1915 statement regarding the massacre of Armenians "with the connivance and help of the Ottoman authorities." It was a reference for the Polish jurist Raphael Lemkin — who coined the term "genocide" and is responsible for developing our understanding of this crime — when he was incorporating the definition of "genocide" into the 1948 Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.

I have spent some time perusing the Armenian genocide deniers' literature, which is remarkably similar to the literature on the destruction of the Jews. The same arguments minimizing the number of deaths ("sure, there were some, but not as many as they say") and the same reversing of roles — just as Holocaust deniers render the Jews responsible for the war and their own martyrdom, their Turkish counterparts claim the Armenians betrayed the Ottomans by allying with the Russians, thus sealing their own fate.

Some may ask, "Can't the truth defend itself?" No, I am afraid not. Consider that in 1942, Heinrich Himmler, the head of the SS, ordered the formation of Sonderkommando 1005, whose mission it was to dig up the dead, to burn their bodies and dispose of the ashes. In one of his memoirs of the camps, Primo Levi recalled that the SS militiamen enjoyed admonishing their prisoners that when the war was over, there would not be a single Jew left to testify and if by chance one did survive, they would do whatever was necessary to make sure his testimony would not be believed. A similar logic drives those who proclaim to Armenians, "No, your brothers and sisters are not dead. Your parents, grandparents and great-great-grandparents are not dead, as you're so foolishly claiming." Such state-

Continued on page 4



Merrill Lynch

INVESTMENT BANKING

JACK KALANJIAN

Professional Financial Advisor

Corporate Center Pasadena
225 So. Lake Avenue
Pasadena, CA 91101
(626) 396-2825 Direct
(626) 376-4665 Fax
jack_kalanjian@ml.com

"Helping the Armenian Community Build Wealth"

www.HayastanInfo.net
Armenian-English-German
News. Information. Comments

Opinion

A Turkish 'I Apologize' Campaign to Armenians

**The fate of Armenians in 1915 Remains Taboo in Turkey,
But Some Intellectuals are Taking Action**

By **Esra Özyürek**

Two hundred Turkish intellectuals last month launched an Internet signature campaign for an apology to Armenians for the 1915 massacres. "My conscience does not accept the insensitivity showed to and the denial of the Great Catastrophe that the Armenians were subjected to in 1915," the brief statement reads. "I reject this injustice and for my share, I empathize with the feelings and pain of my Armenian brothers and sisters. I apologize to them."

Within a month, more than 26,000 people signed on, a significant number in a country where the fate of the Armenians at the end of the Ottoman Empire has been largely unmentionable for decades. To those long frustrated by Turkey's intractability on the issue, this campaign may appear an inadequate gesture. But it has immense value, educating many Turks about the violence done to Armenians for the first time and enabling those who are ready to come to terms with it.

The official Turkish position on 1915 has shifted over time. It was a fight between local Turkish and Armenian bands. Or it was a forced resettlement — a march on which hundreds of thousands of Armenians were sent to Syria, but most never arrived. Historians and politicians also have argued that it was actually Armenians who massacred Turks and that talk of an Armenian genocide was an international conspiracy. In contemporary Turkey, novelists, journalists, historians or other intellectuals who call the events a genocide or even mass murder can face trial under the infamous Article 301 of the Turkish Penal Code, which outlaws insulting Turkey, its government or its people.

Organizers of the "I apologize" campaign notably shied away from the word genocide, opting instead for "the Great Catastrophe," a phrase initially used by Armenians. Still, Turkish nationalists were quick to condemn the project and launch multiple, counter we-want-an-apology campaigns.

Turkey's prime minister, Recep Tayyip Erdogan, quickly dismissed the apology movement. "These Turkish intellectuals must have committed the genocide," he said mockingly, "since they are the ones who are apologizing." Opposition parties in the parliament, other than the Kurdish-inclined Democratic Turkey Party, have all condemned the campaign as well. The Nationalist Action Party, for example, issued a statement that said, in part, "There is no single page in the honorable history of the Turkish nation for which we should be embarrassed, and no crime for which we should apologize. No one has the right to smear our ancestors by deviating from history, declaring them guilty, and ask them to apologize."

Granted, 26,000 signatories to the campaign means Turks interested in apologizing remain few and far between in a nation of 70 million. Still, this is a very significant development in Turkey. In the last 10 years, several Turkish scholars began studying the Armenian massacres outside the official Turkish framework, and some of them, such as Taner Akcam, have openly acknowledged those events were a genocide. Turkish and Armenian scholars organized joint workshops to discuss what happened to Armenians at the end of the Ottoman Empire. When Hrant Dink, a prominent journalist of Armenian background, was assassinated by a nationalist thug in Istanbul two years ago, 200,000 Turks marched in the streets carrying banners that said, "We are all Armenian."

Critics will certainly reply that these modest activities do not compensate for the original crime nor the suffering caused by its denial for almost a century. They will complain that the current signature campaign does not use the word genocide. Yet the significance of this campaign cannot be understated.

I grew up in Turkey in a politically engaged, educated and reasonably liberal family in the 1970s and the 1980s, and I had only a vague idea about the animosity between Turks and Armenians. It wasn't until I enrolled in graduate school at the University of Michigan, one of the most important centers of Ottoman and Armenian studies in the United States, that I learned about the unacceptably sad end of the Armenian subjects of the Ottoman Empire.

Turks growing up today surely are better informed about the history of the land they inhabit. Even those who accept the nationalist line have to be aware of the sudden end of the centuries-long Armenian presence in Anatolia. Regardless of the terms they employ or the specific amount of responsibility they willingly shoulder, this next generation of Turks is already in a much better position to face the darkest aspect of their national history and develop a more responsible relationship to it.

It may appear a small gesture now, but the initiators of the "I apologize" campaign have introduced a ray of hope for reconciliation between Armenians and Turks before the 100th anniversary of the catastrophe comes around.

Los Angeles Times
January 5, 2009

Esra Özyürek is an associate professor of anthropology at UC San Diego and the author of "Nostalgia for the Modern: State Secularism and Everyday Politics in Turkey" and "Politics of Public Memory in Turkey."

Turkey Inches Toward Genocide Recognition

By **Abdulmesih BarAbraham**

MIDYAT, TURKEY -- The head of the pro-Kurdish DTP (Demokratik Toplum Partisi — Democratic Society Party) in Turkey, Ahmet Turk, toured the south-east region early this week and visited the Assyrian Cultural Association in Midyat. He was accompanied by other DTP members of the Turkish parliament from Mardin, Diyarbakir and Sanliurfa, Emine Ayna, Aysel Tigluk, and Ibrahim Binici. At the Assyrian Club he met with the vice-chairman Yuhanna Aktas and other Assyrians.

According to various Turkish news sources, Turk apologized to the Assyrians in context of the events of 1915: "Sensing the pain of the events in our hearts, we feel that we need to apologize. In Turkey, apology is becoming quite a fashion recently. However, ours is something very different," he said.

Recently, a group of 200 Turkish intellectuals launched an Internet campaign to apologize for Ottoman war crimes committed at the hand of Turks against Assyrians, Armenians and Greeks during World War I. The language used does not refer to the term genocide, as favored by the victims, though it is certainly helping to erode the biggest taboo in Turkey, as the campaign initiator Baskin Oran puts it. The language speaks of "the great catastrophe" but Assyrians as victims — 750,000 (75%) were killed in the genocide — are not mentioned. Meanwhile at least 25,000 Turks have signed the petition, prompting calls of treason by Turkish nationalists and media. The Turkish Prime Minister Mr. Erdogan himself has called the petition a "mistake".

Mr. Turk continued his statements at the Assyrian association in Midyat with the following remarks: "We are ready to apologize for wrong doing. This is not to reduce the importance of the events. The events should not be brought up to the agenda by a simple apology. We are the people of this region and soil. Our struggle is aimed to allow people to live in brotherhood."

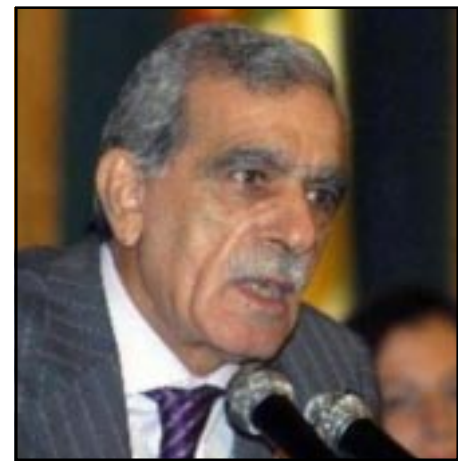
Closing his remarks, Mr. Turk said: "Without forgetting that Kurds have been used in the past to act against others, it is important that we study the history and derive lessons. Probably we, as Kurds, have our stake in the killing of this (cultural) richness. Today, when we see Armenian and Assyrian brothers, and look at them, we feel shame."

Subsequently, the DTP delegation led by Turk visited the Assyrian monastery of St. Gabriel and met with Bishop Samuel Aktas. The monastery has recently come under attack by neighboring Kurdish village leaders, who are close to Erdogan's ruling party (AKP), aiming at grabbing monastery's land via fabricated lawsuits.

Clouded and Undifferentiated View

Mr. Turk's apology is definitely welcomed as a gesture of friendship by Assyrians. In fact, it is not the first time that a Kurdish leader has apologized for Kurdish crimes committed against Assyrians during World War I. Putting Mr. Turk's statement in context of the Apology Campaign of by Turkish intellectuals, it is a courageous step by a party leader of the Turkish parliament.

In his statements, Ahmet Turk



DTP leader Ahmet Türk

does not use the term genocide, and, like many Kurdish nationalists, compares the "suffering" of the Kurds in Turkey to the suffering of the Armenians and Assyrians in the past and especially to that of World War I, saying, that "Kurds today live the same pain." This confirms still an undifferentiated historical view with regards to the great losses that Assyrians had during World War I; apparently his suggested studies of history and the lessons to be learned from that need to go further.

In an interview with BBC and CNN in November of 2008, Mr. Turk used the word genocide for what is happening to the Kurds in Turkey, later on emphasizing that he did not use the word to support any Armenian claims. Triggered by protests of Collective VAN, a French-based Armenian initiative (Vigilance against the Holocaust Denial), a press controversy began in Turkey following the use of the term that is still taboo in Turkey.

According to Collective VAN, Ahmet Turk is best positioned to know what a genocide is, since he is the grandson of one of the heads of Hamidiye regiments (Hüseyin Kanco of Mardin), established by the Ottoman Sultan Abdul-Hamid II in 1894; they were responsible for perpetrating massacres against Armenians and Assyrians in the eastern provinces. These para-military regiments consisted of Kurdish chiefs who actively participated in the massacres against Christians in 1894/96 and again later in 1915 during the genocide unleashed by the Young Turkish government against the Christian population.

Despite being very well informed about the reality of the genocide, Collective VAN accuses Turk of manipulating the issue. In 2007 Ahmet Turk complained to Turkish television because DTP was not invited to the commemorations of Victory Day on 30/08/2007. He vehemently criticized the decision, stressing that the Turks had obtained the victory thanks to the Kurds — because it is "understood that the Kurds had helped clean the Armenian people," according to Collective VAN — and the Kurds were excluded from the festivities.

**Assyrian International
News Agency**

Abdulmesih BarAbraham was born in Midyat and emigrated to Germany in the mid-1960s, where he completed his education and received his M.Sc. from the University of Erlangen/Nürnberg in the field of Computer Science. Early 1970s, he organized the first Assyrian conference in West Germany. He is currently President of the Trusty-Fund of the Yoken Bar Yoken Foundation.

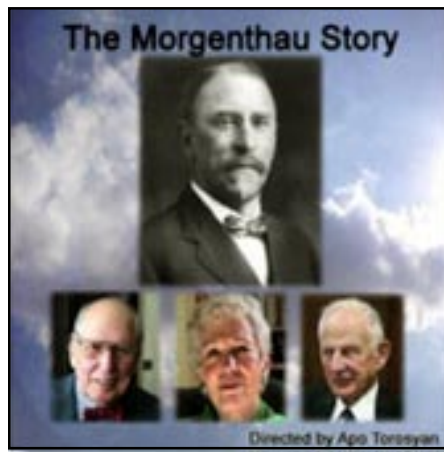
“The Morgenthau Story” by Apo Torosyan to be Shown at the Western Diocese

BURBANK, CA -- The Ararat-Eskijian Museum, and The Organization of Istanbul Armenians will host a screening of *The Morgenthau Story*, a new documentary by Massachusetts-based filmmaker and artist Apo Torosyan on Sunday January 25, 2009, at 4:30 p.m., under the auspices of the Western Diocese Armenian Church of North America Archbishop Hovnan Derderian, Primate.

The *Morgenthau Story* tells the story of Ambassador Henry Morgenthau's commitment to helping humanity. From 1913 to 1916, he served as U.S. Ambassador in Constantinople, and with the beginning of the Armenian Genocide in the spring of 1915 he appealed without success to the Ottoman leaders to stop the killings. In 1923, during the aftermath of the genocide and expulsion of Armenians, Greeks, and Assyrians, he helped save thousands of lives by successfully leading the Refugee Relief Committee in Greece.

Filmmaker Apo Torosyan interweaves the story of Henry Morgenthau with interviews with three of his descendants: grandsons Henry Morgenthau III and Robert M. Morgenthau, and great-granddaughter Dr. Pamela Steiner.

Apo Torosyan was born in Istanbul, Turkey, to Armenian and Greek parents. He holds Bachelor's and Master's degrees from Istanbul's Academy of Fine Arts. His previous films include *Bread Series*, *Water*, *The Gates*, *Witnesses*, *Discovering My Father's Village: Edincik*, and *Voices*. He is an active member of the Boston Printmakers and the International Association of Genocide Scholars.



Torosyan has had many solo and group art shows all over the U.S. and Europe, and his work has appeared in private and corporate collections in Turkey, Greece, Spain, France, Armenia, Canada, and the U.S. One of his works, “My Father's Letter,” 1991, was selected by the Museum of Modern Art at Tonneins, Bordeaux, France, for its permanent collection. His “Bread series” is also in the permanent collection of the Armenian Library and Museum of America in Watertown, MA, and the Flaten Art Museum in Northfield, MN.

Many new titles and all of Apo Torosyan's DVDs will be available for purchase.

For more information contact the Ararat-Eskijian Museum at (818) 838-4862 or Dr. Ohannes

(Kulak) 818 800-1976 or e-mail mgoschin@mindspring.com

Admission free, reception following program

Address: 3525 Glenoaks Blvd, Burbank Ca 91504.

Seminar on AMAA's Past and Present



PARAMUS, NJ -- “It is a fashion nowadays for institutions to evaluate themselves by asking how well they are serving their customers.” With these words, Mr. Peter Kougasian introduced the topic of the Seminar, which was held on Friday, October 17, at the Headquarters of the Armenian Missionary Association of America (AMAA) in Paramus, New Jersey in conjunction with the 89th Annual Meeting of the Association. AMAA members, delegates, church representatives, pastors and guests (over 60 in number) were present to listen to AMAA Vice President Peter Kougasian. Mr. Kougasian is a prominent lawyer and serves the city of New York as its Assistant District Attorney. He is also a talented public speaker

“In reviewing the work of the AMAA, we might begin by acknowledging that our customers are the people that we serve – the infants who receive formula through the Milk Fund, the children and their families who are sponsored, the students who receive financial aid, the children who attend AMAA camps and the faithful whose churches AMAA supports” added Mr. Kougasian. He also gave an overview of the origins and history of the AMAA with emphasis on its role in helping build the Armenian Evangelical movement in North America and the world. “AMAA is you, it is your organization” he emphasized and explained.

He later called AMAA Field Director, Mr. Dikran Youmshakian, to speak

about AMAA's role in supporting churches and preparing people for ministry. Rev. Ron Tovmassian, past moderator of AEUNA spoke about the traditional role of AMAA in North America as the missionary arm of the Armenian Evangelical Churches. AMAA President, Dr. Hrair Aharonian, gave an overview of the educational endeavors through the Haigazian University in Beirut, the Near East School of Theology, Evangelical Theological Academy in Yerevan, Avedisian School in Armenia and many other schools in the Middle East. Two past AMAA scholarship recipients, Dr. Ara Apelian and Haig Kherlopian, gave their testimonies emphasizing the important financial aid that AMAA provides to college students. AMAA's Operations Director, Mr. Al DePaola, had a Power Point presentation of numbers and charts describing AMAA budget allocations.

In his concluding remarks, Mr. Kougasian quoted the late Rev. Movses B. Janbazian (AMAA past Executive Director) and said, “as members of a worldwide mission organization, we are no longer an isolated faithful, worshipping hermetically in one corner of one church. We become part of Christ's Great Commission. We feel the burdens of others, and they in turn share our burdens. We share in each other's joys. We encourage each other, inspire each other, and pray for each other every day. At its foundation, a mission organization is nothing less than the way in which we as Christians relate to the world.”

Armenian Students Association Scholarship Programs

WARWICK, RI -- The Armenian Students Association of America, Inc. (ASA) cordially invites students to apply for its available scholarships for the upcoming 2009-2010 academic year. Established in 1910, the ASA is the oldest major Armenian organization founded in the United States and to this day is still highly regarded for the financial assistance it gives to deserving Armenian students in the form of scholarships. In order to qualify for an ASA Scholarship, potential applicants need to meet the following three requirements: (1) must be of Armenian descent, (2) must be enrolled as a full-time student and have completed one full year of academics at a four-year accredited U.S. college by June 2009 OR must be enrolled in a two-year college and are transferring to a four-year college or university as a full time student in the fall 2009, and (3) must be a U.S. citizen OR must possess the appropriate Visa status in order to study in the U.S. Students who meet these criteria are encouraged to download an online application, by going to the following Web link: www.asainc.org/national/scholarships.shtml. Completed applications must be received at the ASA national office no later than March 15, 2009. For additional questions, please contact the ASA via email at headasa@aol.com.

“Visit Armenia, It Is Beautiful” Announces Essay Contest

The “Visit Armenia, It Is Beautiful” project has organized an Essay Contest open To (9th to 12th grades) high school level students.

Participants should write an essay in Armenian or English about “Why they wish to visit Armenia”

The deadline to register is February 15, 2009

The deadline to submit the essays is March 31, 2009

Winners to be announced April 30, 2009

For details, application forms and questions, please visit

<http://www.visitarmenia.org/html/promotional.html>

We anticipate an overwhelming response and a very large number of participants, so please do not delay your registration.

Eternal Damnation of the Spotless Mind

Continued from page 2

ments betray the absolute, insane hatred they harbor, against which factual evidence and debate are useless and the truth is impotent.

Laws prohibiting Holocaust denial are expressions of the fact that genocide, a perfect crime, leaves no traces. In fact, the obliteration of those traces is genocide's final phase. Holo-

caust deniers are not merely expressing an opinion; they are perpetrating a crime.

The New Republic

Bernard-Henri Levy's new book, *Left in Dark Times: A Stand Against The New Barbarism*, was published in September by Random House. This article was translated from the French by Sara Sugihara.

Karabakh Mediators Set to Resume Shuttle Diplomacy

Continued from page 1

opposite numbers will visit the region in early 2009 in an effort to build on “considerable progress” made by the conflicting parties. Bryza said they will specifically discuss preparations for the next meeting of the Armenian and

Azerbaijani presidents.

The mediators hope Serzh Sarkisian and Ilham Aliiev will iron out their remaining differences on the basic principles of a Karabakh settlement put forward by the Minsk Group troika. Aliiev and Sarkisian pledged to intensify the peace process after their last

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

**ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ ՏԵԱՌՆ ՅՈՒՆԻՈՒՐ 13, 2009
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԹՈՂԱԾ ԱՒԱՆԴԸ
ԻՐ ԱՆՈՒՆՆԵՐՈՒՆ ԸՆԴՄԵՋԵՆ**

Քրիստոսի թողած խորունկ եւ մնայուն ազդեցութիւնը իր առաքեալներուն ու հետեւորդներուն վրայ կազմեցին սկզբնական աւանդը զոր ան թողուց աշխարհին, «գիտադադութիւն գիմ տամ ձեզ» յայտարարելով: Նման աւանդ մը միայն իր Եկեղեցիին միջոցաւ կրնար գոյատեւել ինչպէս մարդկութիւնը յետագային գիտցաւ Յիսուսի տրուած տարբեր անուններէն ու անոնց համագամանքներէն: Նախ առաքեալներ գիտակից եղան Քրիստոսի, անոր ուսուցումներուն եւ աստուածային պատուիրաններուն, եւ ապա Պօղոս Առաքեալ իր ազդեցիկ եւ մնայուն վերլուծումով գանոնք մօտեցուց առաջին եկեղեցիներուն, որոնց ուղ-

Սուրբ Հոգիի Գալուստը անպայման կ'ակնկալուէր, ըստ Յարուցեալ Քրիստոսի խոստումին:

Այս բոլորի աւանդութեամբ Քրիստոսի տրուած տարբեր անունները օժանդակեցին որ աւելի պայծառ դառնար քրիստոնէութեան էութիւնը: Անունները պատահական չէին երբեք, ինչպէս աւետարանիչներ յատկօրէն կը մէջբերեն: Յիսուսի տրուած անունները ձեռով մը «լրացուցին» իր առաքելութիւնը եւ իր Անձին վարդապետութեան կամ ընդհանրապէս աստուածաբանութեան մեծապէս նպատեցին: Եթէ անուններ տրուեցան Քրիստոսի, սկսեալ էմմանուէլ անունէն որ նախ քան իր Ծնունդը արդէն նախատեսուած էր

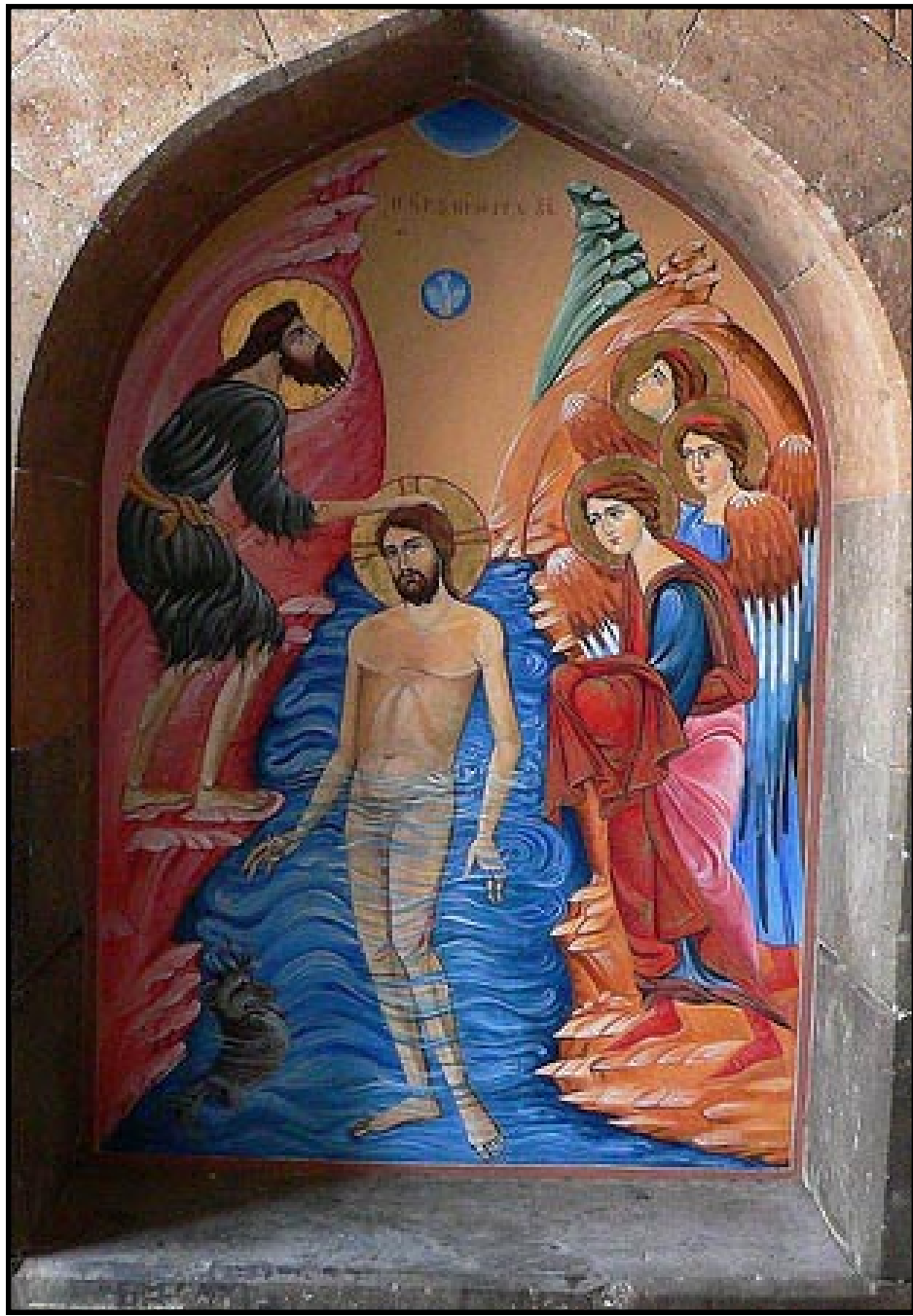
Փրկիչ, Որդի Բարձրելոյ, Օծեալ, եւ Տէր (Ղուկաս 1: 35, 2: 11): Այս ձեւով վեց անուններ տրուեցան իրեն, իսկ եօթներորդ անունը, ինչպէս ըստեցաւ, Որդի Մարդոյ, ինքն իրեն համար տուաւ Յիսուս: Յատկանշական է որ Տէր անունը Պօղոս Առաքեալի կողմէ տիեզերական նշանակութիւն ստացաւ որպէս «անուն մը բոլոր անուններէն վեր» (Փիլ. 2: 11):

Ուսանելի պիտի ըլլար որ հակիրճ կերպով անդրադառնայինք վերոյիշեալ անուններուն առանձինն տեսնելու համար անոնց ետին գտնուող քրիստոսաբանական եւ աստուածաբանական տուեալները որոնք առ հասարակ կ'անտեսուին ուսանողներու կողմէ: Բոլոր անունները անշուշտ կը պատկանին ՆՈՅՆ եւ ՄԻԱԿ Տիրոջ՝ Յիսուսի Քրիստոսի Անձին, որ աշխարհ եկաւ, ապրեցաւ, քարոզեց ու բժշկեց որպէս միակ պատասխանատու Անձը իր բոլոր եօթը անուններուն ետին համապատասխանաբար:

Ըստեցաւ արդէն որ բոլոր անունները, բացի մէկէն, «ի վերուստ» տրուեցան Յիսուսի, եւ ոչ մէկ ուրիշ անձ երկրի վրայ անոր տուաւ յաւելեալ որեւէ անուն: Հակիրճ կերպով բացատրենք անոնց իմաստը Յիսուսի առաքելութեան պարունակին մէջ:

ԷՄՄԱՆՈՒԷԼ. Եբրայերէն անուն մըն է որ կը նշանակէ «Աստուած մեզ հետ», նկատի առած բառին «էլ» վերջաւորութիւնը որ «էլոհիմ» բառն է (Աստուած): Եսայի մարգարէն երբ կ'ողբէր այս անունը, կը պատգամէր թէ Աստուած իր ժողովուրդին աւելի պիտի մօտենար իր Ընտրեալին եւ Օծեալին միջոցաւ՝ յատուկ նպատակով մը, այսինքն, «ակնկալելի» գալուստովը Մեսիային, որուն «կը սպասէին»: Անունին աստուածաբանական իմաստը «Աստուծոյ ծանօթանալն» էր, քանի որ Աստուած մեզ հետ պիտի ըլլար: Փոխադարձաբար

Շաբ.բ էջ 17



ղեց իր թուղթերը՝ անձամբ այցելելով նորահաստատ համայնքներուն՝ միշտ ի մտի ունենալով Քրիստոսի յատուկ անուններն ու անոնց ետին գտնուող հեղինակութիւնը:

Քրիստոսի թողած աւանդը անմիջական արգասիքը եղաւ իր Յարութեան եւ Յարուցեալ Քրիստոսի քառասնօրեայ երեւումներով, որոնց միջոցաւ հաստատուեցաւ Քրիստոսի առաքելութեան շարունակականութիւնը իր հետեւորդներու հաւատքին եւ գործին միջոցաւ, երբ ստէպ իրեն տրուած անունները անընդմէջ արտասանուեցան: Եզրայանգիչ ապացոյցը եղաւ Քրիստոսի Գալիլիոյ լերան հանդիպումը իր տասներմէկ աշակերտներուն հետ «ուր ժամադրուած էին»: Հոն էր որ Քրիստոս իր աւանդը վերջնականօրէն յանձնեց անոնց, իշխանութիւն տալով որ քարոզեն ու մկրտեն բոլոր ազգերը: Այդ «հանդիպումէն» ետք ամէն ինչ կատարուած էր արդէն ու

Եսայի մարգարէին կողմէ: Ստորեւ մի առ մի պիտի քննարկենք այդ անունները, որոնց մէջ մէկը միայն կը մնայ առանձինն՝ Որդի Մարդոյ որ տրուեցաւ Յիսուսի իր իսկ կողմէ ինքզինքին տրուած:

Առաջին անունները ուրեմն երկինքէն վկայուած անուններ էին, նոյնիսկ Յիսուս Մանուկի ծնունդէն առաջ՝ հրեշտակապետին կողմէ, իսուռած Մարիամին եւ Յովսէփին առանձինն: Նորածինը էմմանուէլ պիտի կոչուէր, որ կը նշանակէր «Աստուած մեզ հետ» (Եսայի 7: 14), զոր Մատթէոս աւետարանիչ առաջին պատեհութեամբ մէջբերած է Հին Ուխտէն (Մատթ. 2: 23): Ապա՝ Յիսուս անունը տրուած է նորածին Մանկան որ պիտի նշանակէր «ան որ պիտի փրկէր մարդիկը իրենց մեղքերէն»:

Յիսուսի ծննդեան դրուագներէն կը կարդանք որ յաւելեալ անուններ եւս տրուեցան մանուկին՝




**ՅՈՒՆԵԼԵԱՆԱԿԱՆ
ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ**
 Նուիրուած արձակագիր
ՍՏԵՓԱՆ ԱԼԱԶԱԶԵԱՆԻ
ԾՆՆԴԵԱՆ 85-ԱՄԵԱԿԻՆ
 Կազմակերպութեամբ՝
 Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան
 ԹԼԻՔԻԱՆ Մշակութային Միութեան
 Համազգային Կրթական եւ Մշակութային Ընկերակցութեան
 Նոր Սևրուզի Մշակութային Միութեան
 ●
 Շաբաթ, 24 Յունուար, 2009
 Երեկոյեան ժամը 7:30-ին
 Հայաստանիայ Եկեղեցոյ
 Արեւմտեան Թեմի Առաջնորդարանի
 Գաղայնեան սրահին մէջ
 3325 N. Glenoaks Boulevard, Burbank
 ●
ՄՈՒՏՔԸ ԱԶԱՏ

ԿԸ ՎԵՐԱՊՐԵՆ ԱՐԴԵՕՔ ՕԼԻԳԱՐԻՆՆԵՐՆ ՈՒ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Մարունակուած էջ 6-էն

Օլիգարխական պայմանագրի նորմերին հակառակ: Իսկ գլխաւոր յանցագործութիւն սահմանուեց օլիգարխական պայմանագրի նորմերի հանդէպ ոտնձգութիւնը: Օրինաց երկիր կողմից իրեն կուսակցութեան փորձը, որը 2006 թ. փորձեց խախտել օլիգարխական պայմանագիրը, բոլորին ցոյց տուեց, թէ ինչով են չլի նման փորձերը՝ վարչակարգն այդ կուսակցութեանն իսկական «էկզեկուցիայի» ենթարկեց: Առաջին հերթին կուսակցութիւնից հանեցին այն անդամներին, ովքեր խոշոր սեփականատէր էին:

Բերուած համառօտ բնութագիրը թոյլ է տալիս անցնել քննարկուող թեմայի յաջորդ կողմին՝ 2008 թ. տեղի ունեցած փոփոխութիւններին: 2008 թ. քաղաքական իրադարձութիւնների իմաստն այն էր, որ Լեւոն Տէր-Պետրոսեանի գլխաւորութեամբ ստեղծուած նոր ընդդիմադիր բեւեռն առաջադրեց օլիգարխների օրէնքի վրայ հիմնուած Հայաստանի քաղաքական կառուցուածքի ապամոնտաժման կուրսը: Նախագահի ընտրութեան նախօրէին եւ ընթացքում այդ կառուցուածքը յայտարարուեց օրէնքից դուրս: Այս յայտարարութեան հիման վրայ առաջ քաշուեց երկրում Սահմանադրութեան նորմերի հիման վրայ քաղաքական կառուցուածքի հաստատման ռազմավարութիւնը: Այսինքն, ի յայտ եկաւ օլիգարխների դաշինքի հանդէպ ոտնձգութեան սպառնալիք:

Լիովին հասկանալի է հանգամանքը, որ գործող վարչակարգն այդ կուրսը գնահատեց որպէս «ուժի միջոցով իշխանութեան բռնազաւթման փորձ»: Հակառակ բեւեռը յայտարարուեց պետականութեան հիմքերը խախտող գործօն: Փորձը կանխուեց ուժային մեթոտներով: Սակայն վարչակարգին չյաջողուեց վերջնականապէս ապամոնտաժել նոր բեւեռը: Այստեղից էլ առաջացաւ Հայաստանի երկբեւեռ քաղաքական համակարգը, ինչպէս նաեւ քաղաքական գործընթացների բնոյթը: Երկու բեւեռների ակտիվութեան էութիւնը դարձաւ հակառակ բեւեռը ոչնչացնելու կուրսը:

Ներկայում շատերին է հետաքրքրում հարցը, թէ որոնք են այս փոփոխութեան իրական արդիւնքները: Այստեղ կարելի է հետեւեալը նշել՝ օլիգարխական վարչակարգի բնականոն գործունէութեան հիմքը խախտուեց: Դրա հետ կապուած, բարձրագոյն իշխանութեան մեթոտային փոփոխուեց՝ կառուցուածքի կայունութեան պահպանման գլխաւոր մեխանիզմը բացառուեց: Այս պայմանում է արտաքին քաղաքական գործօնները: Արդիւնքում նոր բեւեռին չյարող քաղաքական ուժերը հանդէս են գալիս օլիգարխների դաշինքի պաշտպանները: Արդիւնքում նոր բեւեռին չյարող քաղաքական ուժերը հանդէս են գալիս օլիգարխների դաշինքի պաշտպանները:

Թեան պահպանման գլխաւոր մեխանիզմ դարձան ռեպրեսիաները բացառապէս ահաբեկութեան տեսքով, երկրում կարգուկանոն հաստատելու դրօշի տակ: Այս պայմաններում իրեն զգացնել տուեց նաեւ երկրորդ բեւեռի մեթոտը՝ իշխանութիւնը մենակ է թողնուել երկրում ճգնաժամային իրավիճակին դէմ յանդիման: Ակտիվ ճնշումը հանուել է, իսկ բեւեռների միջեւ հաւասարակշռութիւնը պահպանուել է արտաքին քաղաքական գործօնների ազդման միջոցով:

Յաջորդը՝ երկրում չէզոքացուել են ինքնուրոյն քաղաքական ակտիվութեան համար բոլոր հնարաւորութիւնները: Արդիւնքում նոր բեւեռին չյարող քաղաքական ուժերը հանդէս են գալիս օլիգարխների դաշինքի պաշտպանների դերում: Այդպիսով, տեղի ունեցաւ «դրածոյ ընդդիմութեան» գործառույթի չէզոքացում: Այս հանգամանքը եւս մէկ նշանակալի փոփոխութիւն է Հայաստանի քաղաքական կառուցուածքում:

Դրածոյ ընդդիմութեան գործօնը մինչ 2008 թ. նշանակալի դեր էր խաղում Հայաստանի օլիգարխական կառուցուածքի կայունութիւնը պահպանելու համար: Առանց տուեալ հանգամանքի այդ կառուցուածքի ձեւաւորումը, առաւել եւս գործունէութիւնն անհնար կը լինէր: Դա է ցոյց տալիս նաեւ կառավարման նման կառուցուածք ունեցող այլ երկրների փորձը: Դրա էութիւնը պարզ է՝ անհրաժեշտ է տուեալ կառուցուածքի օրինականութեան ապոյոզետը, ինչպէս նաեւ օլիգարխների օրէնքի դէմ հասարակութեան դիմակայութեան ջանքերի փոշիացմանն ուղղուած գործունէութիւն: Ներկայում այդ երկու գործառույթները կատարելու համար պայմաններ չկան:

Փաստօրէն, ընդդիմադիր բեւեռը չէզոքացրել է (pseudo-) որպէս թէ-ընդդիմադիր միաւորումները: Դա աւելի է ուժեղացրել երկրի քաղաքական համակարգի բեւեռացումը: Եւ ոչ միայն: Նման փոփոխութիւնների ամենահետաքրքիր հետեւանքը դարձաւ օլիգարխներին արդէն նկատելի նեղելը: Հայաստանի բարձրագոյն իշխանութիւնը գնում է ֆինանսատնտեսական գործունէութեան կենտրոնացման ճանապարհով: Օլիգարխներն իշխանութեան գլխաւոր յենարանից վերածուել են նրա ռեպրեսիւծրագրերի նպատակի: Երկրում նկատուել է ուժային կառուցների կողմից օլիգարխայի ջախջախման հեռանկար: Այս ծրագրերի էութիւնը յանգում է սեփականութեան վերաբաշխմանը եւ նախա-

ԿԱԶԱՅԻ «ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆԸ»

Մարունակուած էջ 7-էն

ուածք մը որդեգրած է»:

Այն սպաւորութիւնը կայ որ վերջացող եւ նոր սկսող իշխանութեան եւ իսրայէլի միջեւ լուեւեայն համաձայնութիւն մը կայ կազայի «հարցին» արմատական եւ վերջնական լուծում մը գտնելու, որպէսզի կարելի ըլլայ պաղեստինեան միւս ղեկավարութեան, Մահմուտ Ապպասի հետ, շատ աւելի նուազ ծայրայեղ քան

«Համաս»ը, պաղեստինեան հարցի վերաբերեալ «կարգադրութիւն» մը ձեռք ձգելու: Քաղաքական միամտութիւն պիտի ըլլար ենթադրել որ «Համաս»ի չէզոքացումով, կամ հրապարակէն քշուելով, պաղեստինեան թղթածրարի միւս բոլոր հարցերը մէկ օրէն միւսը պիտի լուծուին: Ի վերջոյ, «Համաս»ը քանի մը տարուայ պատմութիւն ունի, իսկ պաղեստինեան տազնապը աւելի քան 100 տարուայ պատմութիւն...

զահի ձեռքում սեփականութեան լիակատար կենտրոնացմանը:

Փոփոխութիւնների շղթան վեր է բոլորի ուժերից: «Մարտի 1-ը գործի է դրել օլիգարխական վարչակարգի ինքնախժոճումը: Հայաստանի հասարակութիւնն օլիգարխների հետ զգում է օլիգարխական համակարգի հիմքերի երեւումը: Զգում է նաեւ, որ կեանքի սովորական ռիթմը խախտուել է: Ազգային իրողութիւնների ռացիոնալ գնահատման սանդղակի կորուստը, եւ դրա հետ կապուած ապակողմնորոշուածութիւնը հասել են գազաթնակէտին: Դրա գլխաւոր հետեւանքը եղաւ հանրային գիտակցութեան մէջ ամէն ինչի հանդէպ կասկածի զգացման խորացումը: Ոչ մէկի հետ որեւէ յոյս չի կապուել: Ոչ մի կարծիք չի ներշնչում վստահութիւն: Հանրային գիտակցութեան մէջ դրամիւսնաւոր անհանգստութիւնն է:

Այդպիսին է, մեր կարծիքով, 2008 թուականին տեղի ունեցած փոփոխութիւնների էութիւնը: Քաղաքական համակարգի առաջացած երկբեւեռութիւնը յանգեցրեց առկայ կառավարման կառուցուածքի տրանսֆորմացիային: Տուեալ պարագան, անկասկած, նկատել է նաեւ միջազգային հանրութիւնը: Համապատասխանաբար, Հայաստանին առաջարկուել է օգնութիւն ապամոնտաժման գործում: Հայաստանի բարձրագոյն իշխանութիւնն ինքը նախընտրում է օլիգարխիկ համակարգի ապամոնտաժման այլ մեխանիզմ՝ սեփականութեան կենտրոնացում նախագահի կարգավիճակով մէկ մարդու ձեռքին: Ընդդիմութիւնն այդ ամէնին հետեւում է դիտորդի եւ գրաքննիչի կարգավիճակով: Դրանում է երկրում քաղաքական գործընթացի էութիւնը: Ինչ կը ստացուի դրանից, ցոյց կը տայ 2009 թուականը:

ՄԱՍԻՍ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ
ԲԱԺԱՆՈՐԳԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՏՐՕՆ

Yes, I wish to subscribe to Massis Weekly
Enclosed a check for (one year)
* \$50,00 for USA
* \$60,00 (second class), \$ 75,00 (Air Mail) for Canada.
* \$85,00 (second class), \$ 125,00 (Air Mail) Overseas.

Name: -----
Address: -----
City: ----- State:----- Zip Code:-----
Country: -----
Tel :----- Fax :-----

ՎԱՐՉՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱԺԻՆ - ՓԱՍԱՏԻՆԱ
Վարձու յարկաբաժին, 50 N. Craig Avenue, 2 ննջարան, հիւրասենեակ, A/C, վարձք \$1,250 ամսական:
Հեռ. (626) 797-8623:

ՇՆՈՐԱԻՈՐԱՆԵ
Ուրախութեամբ կ'իմանանք թէ Տէր եւ Տիկ. Ասպետ Թաթուլեան բախտաւորուած են աղջիկ զաւակով մը եւ անուանած Վանի:
Մեր ջերմ շնորհաւորութիւններն ու երջանիկ նոր կեանքի բարեմաղթութիւնները նորածինին, անոր ծնողաց եւ ընտանեկան բոլոր պարագաներուն, մասնաւորաբար մեծ հօր եւ մեծ մօր Արթ. Տ. Տաթեւ Ա. Քհնյ. եւ Երէցկին Արաքսի Թաթուլեանին:

ՇՆՈՐԱԻՈՐԱՆԵ
Ուրախութեամբ կ'իմանանք թէ Տէր եւ Տիկ. Սարգիս եւ Անի Նազարեաններ բախտաւորուած են առջինեկ մանչ զաւակով մը, որ անուանած են Գրիգոր: Մեր ջերմ շնորհաւորութիւնները նորածինին, անոր ծնողաց եւ ընտանեկան բոլոր պարագաներուն:

Չեր ճանուցումները
Վստահեցէք
«Մասիս»
Շարաքաթերթին

T: (626) 797-7680 F: (626) 797-6863
massis2@earthlink.net
www.massisweekly.com

REQUEST FOR PROPOSALS (RFP7512) ELECTRONIC DOCUMENT MANAGEMENT SYSTEM
The Housing Authority of the City of Los Angeles invites proposals from qualified firms interested in providing electronic document management system. Copy of the RFP may be obtained beginning December 22, 2008 via www.hacla.org website or call (213) 252-5405 or 252-1832. Proposals will be accepted until 2:00 P.M., by February 5, 2009.
1/8/09
CNS-1492571#
MASSIS WEEKLY

ՄԱՐԱԶԴ



ՊԵՐՃ ՏԻՐԱՄԱՐԵԱՆ

(Ծնեալ՝ Օգոստոս 28, 1945, Լիբանան)

Սրտի դառն կսկիծով կը գոյժենք մահը մեր սիրելի ամուսնոջ, հօր մեծ հօր, եղբոր, փեսային Պերճ Տիրամարեանի մահը որ տեղի ունեցաւ Ուերթ 2 Յոնուար, 2009, երեկոյեան ժամը 10-ին, յետ կարճատեւ հիւանդութեան:

Յուդարկաւորութեան արարողութիւնը տեղի ունեցաւ Չորեքշաբթի, 7 Յոնուար 2009, ժամը 11:00ին, Ս. Պետրոս եկեղեցւոյ մէջ, 632 W. Stocker St., Glendale CA թաղումը ժամը 12:00ին, Hollywood Hills Forest Lawn գերեզմանատան մէջ:

Սգակիրներ՝ Այրին՝ Անի Լեւոնեան-Տիրամարեան Դուստրը՝ Տէր եւ Տիկ. Վազգէն եւ Թայլին Հարպոյեան Զաւակը՝ Տէր եւ Տիկ. Փիլիք եւ Տէգիլի Տիրամարեան եւ զաւակունք Եղբայրը՝ Տէր եւ Տիկ. Օննիկ եւ Ալիս Տիրամարեան եւ զաւակունք Քոյրը՝ Տիկ. Նազելի Բարիքեան եւ զաւակունք Եղբայրը՝ Տէր եւ Տիկ. Կարպիս եւ Թագուհի Տիրամարեան եւ զաւակունք: Եղբայրը՝ Տէր եւ Տիկ. Հէրրի եւ Արշօ Տիրամարեան եւ զաւակունք Քոյրը՝ Տէր եւ Տիկ. Եղիա եւ Անահիտ Սայրպեան եւ զաւակունք Աներմայրը՝ Տիկ. Լուսին Լեւոնեան Աներորդին՝ Տէր եւ Տիկ. Թոնի եւ Մարիա Լեւոնեան եւ զաւակունք եւ համայն Տիրամարեան, Մինելեան, Ղժանեան, Ապաճեան, Ճուլֆայեան, Մարգարեան, Օհանեան, Աւագեան, Շնորհաւորեան, խնամիրները, ազգականները եւ բարեկամները:

ՅԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՐՃ ՏԻՐԱՄԱՐԵԱՆԻ մահուան տխուր առիթով Ս.Դ.Հ.Կ. Արեւմտեան Ամերիկայի Վարիչ Մարմինը իր խորագգաց ցաւակցութիւնները կը յայտնեն հանգուցեալի զաւակներուն եւ ընտանեկան բոլոր պարագաներուն, ի մասնաւորի Տէր եւ Տիկ. Ընկ. Հէրրի եւ Արշօ Տիրամարեաններուն:

ՅԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՊԵՐՃ ՏԻՐԱՄԱՐԵԱՆԻ վաղահաս մահուան տխուր առիթով ՀՄՄ-ի վարչութիւնն ու անդամները իրենց վշտակցութիւնները կը յայտնեն հանգուցեալի տիկնոջ, զաւակներուն, եղբայրներուն եւ քոյրերուն:

ՅԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՃԻ ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ մահուան տխուր առիթով Ս.Դ.Հ.Կ. Արեւմտեան Ամերիկայի Վարիչ Մարմինն ու ենթակա կառույցները իրենց խորագգաց ցաւակցութիւնները կը յայտնեն հանգուցեալի զաւակներուն եւ ընտանեկան համայն պարագաներուն:

ՅԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ մահուան տխուր առիթով, Հ.Մ.Մ.ի վարչութիւնը իր վշտակցութիւնը կը յայտնէ հանգուցեալի զաւակներուն եւ ընտանիքի համայն անդամներուն:

ՅԱԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ մահուան տխուր առիթով, Նոր Սերունդ Մշակութային Միութեան վարչութիւնը իր խորագգաց ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Միութեան նախկին պատու նախագահի զաւակներուն եւ ընտանիքի բոլոր անդամներուն:

ՅԱԲԱԿՑԱԿԱՆ

Ծերունագարդ ՀԱՃԻ ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ մահուան տխուր առիթով, Կիլիկեան Կրթական Միութեան Կեդրոնական Վարչութիւնը, ներկայումս կու գայ, յանուն բոլոր կիլիկեանցիներուն, իր խորագգաց ցաւակցութիւնները յայտնելու հանգուցեալի հարագատներուն, յատկապէս Տէր եւ Տիկ. Անդրանիկ Սինանեանին, Տէր եւ Տիկ. Գրիգոր Սինանեանին, Տէր եւ Տիկ. Սինան Սինանեանին, Տէր եւ Տիկ. Համբիկ Սինանեանին եւ Տէր եւ Տիկ. Կարպիս Սըվաճեանին ինչպէս նաեւ բոլոր բարեկամներուն եւ ընկերական շրջանակին: Հանգուցեալ Պրն. Սինանեան երկար տարիներ ծառայած է Հայկազի Կիլիկեան վարժարաններու հոգաբարձական կազմին մէջ որպէս գանձապահ, եղած է Հ.Մ.Մ.ի վարչութեան անդամ, Ն.Ս.Մ.Մ.ի հովանաւոր անդամ ինչպէս նաեւ Հ.Բ.Ը.Մ.ի կրկնակի վեթերան անդամ, տարած է հայրենասիրական բեղուն գործունէութիւն, եղած է պատուաբեր Ազգային Հասարակական գործիչ մը եւ բարձր գնահատուած է իր առաքինի եւ տիպար նկարագրին համար: Թող Աստուած անոր հոգին երկնքի արքայութեան արժանի ընէ: ԿԻԼԻԿԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՃԻ ՅԱԿՈՒ ՍԻՆԱՆԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Շարունակուած էջ 8-էն

թեան պիտի անցնէին, այս աշխարհի վրայ օրհնաբեր կեանքի մը աւարտին:

Պիտի ուզէի իր անթառամ յիշատակին արտասանել Դանիէլ վարուժանի գեղեցիկ մէկ բանաստեղծութիւնը, որ իբրեւ վերնագիր ունի «Եղէգնեայ Գրչով» արտայայտութիւնը: Այս հրաշալի կերպով կը պատշաճի հաճի Յակոբի

տիպարին, իբրեւ հայրենասէր ու լուռ կերպով պայքարող «Ֆետալի»:

»Ու պայքար, պայքար, պայքար երգեցի, Ձեզի ընծայ հայ մարտիկներ, Գրիչս եղաւ անթոք երգերու հնոցի,

Ձեզի ընծայ քաջ մարտիկներ, Եղեգնեայ գրչով վրժ երգեցի, Ընդ եղեգան բոց ելանէր»:

Յ.Ս.

ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴ

ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԻԼԻ ՅԱՅՏԱԳԻՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑԸ

CHARTER CABLE 280-ՐԳ ԿԱՅԱՆ (ԿԼԵՆՏԵՅԼ, ՊԵՐՊԵՆՔ, ԼԱ ՔՐԵՍԵՆԹԱ) GLOABCAST SATELLITE ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԺԱՄԸ 10:00-11:00 ՇԱԲԱԹ ԱՌԱՌՕՏԵԱՆ ԺԱՄԸ 6:00-7:00

ՔԱՉ ՆԱԶԱՐ

ՈՒՂԻՂ ԵԹԵՐ ՇՕ

Ամէն Կիրակի երեկոյեան ժամը 10:00-ից 12:30 Կլէնտէյլի 280-րդ կայանից

ՄԱՍԻՍ

ԱՄԵՆԱՎՍԱՆՀԵԼԻ ԱՂԲԻՐԸ ՀԱՅՐԵՆԻ ԼՈՒՐԵՐՈՒ

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ... ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ...

Մեծ ժողովրդականութիւն վայելող Կլէնտէյլի AMGA 280-րդ Ալիքը Այժմ Կը Սփռուի GlobeCast Արբանեակային Հեռատեսիլով Ամերիկայի, Գանատայի եւ Մեքսիկոյի Ամբողջ Տարածքին

Դուք Կրնաք Դիտել Հայաստանեան Լուրեր - Քաղաքական Վերլուծութիւններ Երաժշտական Հաղորդումներ - Եւայլն

Մանրամասնութիւններու Համար Հեռաձայնել 818.547.9696

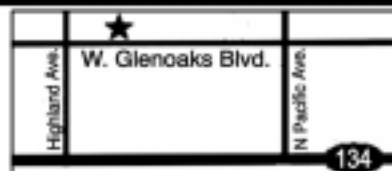
www.massisweekly.com



MISSION WINE & SPIRITS

GLENDALE

Johnnie Walker Black Label 750ml \$17.99	Hennessy VS 750ml \$19.99	Grey Goose Vodka 750ml \$21.99	Patron Silver Tequila 750ml \$31.99	Russian Standard Vodka 750ml \$9.99	White Queen Vodka 750ml \$5.99	Vedi-Alco Fruit Wine Red Semi-Sweet 750ml • Blackberry • Cherry • Raspberry \$4.99 each	
Meukow VS 750ml \$14.99	Meukow XO Gift 750ml \$69.99	Noah Patriarch X 750ml \$21.99	Noy Classic 10 Years 750ml \$25.99	Noy Classic 5 Years 750ml \$15.99	Sayat Nova 750ml \$18.99	Tigran 20 Years 750ml \$82.99	Arak El Massaya 750ml \$19.99
Arak Gantous 750ml \$11.99	Arak Haddad Gold 750ml \$11.99	Arak Shellelet 750ml \$8.99	Arak Touma 750ml \$12.99	Arak Al Mimas 750ml \$11.99	1800 Reposado 750ml \$15.99	Cazadores Reposado 750ml \$19.99	Corralejo Reposado 750ml \$21.99
Avshar 5 Year Armenian Brandy 750ml \$9.99	Don Julio Anejo 750ml \$36.99	Don Julio Blanco 750ml \$29.99	EL Jimador Reposado/Silver 750ml \$14.99	Jose Cuervo 750ml \$10.99	Jose Cuervo La Familia 750ml \$69.99	Jose Cuervo Traditional 750ml \$15.99	Patron Anejo 750ml \$38.99
Patron Café XO 750ml \$16.99	Almaza Beer 6PK \$6.49	Corona Beer 12PK \$11.99	Heineken Beer 12PK \$11.99	Kotayk Beer 6PK \$5.49	Gerolsteiner Water 1L \$0.89	Pellegrino Water 1L \$1.69	Perrier Water 25oz \$1.39



825 W. Glenoaks Blvd.
Glendale, CA 91202
(818) 242-0683
Open Monday - Saturday 9AM - 8PM

*This ad expires on 01/18/09 • We reserve the right to limit quantities • No CC • Sales tax excluded • Prices subject to change without notice • All items are 750ml in size unless specified